SIVAGIRI VIDYANIKETAN SENIOR SECONDARY SCHOOL

SCHOOL MAGAZINE
2021-2022

Cover Design by:- Muhammed Nihal & Vaishnav Ashokan, XII A

ദൈവദശകം

ദൈവമേ ! കാത്തുകൊൾകങ്ങു-
കൈവിടാതിങ്ങു ഞങ്ങളെ;
നാവികൻ നീ ഭവാബ്ധിക്കൊ-
രാവിവൻതോണി നിൻപദം

ഒന്നൊന്നായെണ്ണിയെണ്ണിത്തൊ-
ട്ടെണ്ണും പൊരുളൊടുങ്ങിയാൽ,
നിന്നിടും ദൃക്കുപോലുള്ളം
നിന്നിലസ്പന്ദമാകണം

അന്നവസ്ത്രാദിമുട്ടാതെ
തന്നുരക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ
ധന്യരാക്കുന്ന നീയൊന്നു-
തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു തമ്പുരാൻ

ആഴിയും തിരയും കാറ്റും
ആഴവുംപോലെ ഞങ്ങളും
മായയും നിൻമഹിമയും
നീയുമെന്നുള്ളിലാകണം

നീയല്ലോ സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാ-
വായതും സൃഷ്ടിജാലവും
നീയല്ലോ ദൈവമേ, സൃഷ്ടി-
ക്കുള്ള സാമഗ്രിയായതും

നീയല്ലോ മായയും മായാ-
വിയും മായാവിനോദനും
നീയല്ലോ മായയെ നീക്കി-
സ്സായൂജ്യം നൽകുമാര്യനും.

നീ സത്യം ജ്ഞാനമാനന്ദം
നീ തന്നെ വർത്തമാനവും
ഭൂതവും ഭാവിയും വേറ-
ല്ലോതും മൊഴിയുമോർക്കിൽനീ

അകവും പുറവും തിങ്ങും
മഹിമാവാർന്ന നിൻപദം
പുകഴ്ത്തുന്നു ഞങ്ങളങ്ങു
ഭഗവാനേ, ജയിക്കുക.

ജയിക്കുക മഹാദേവ,
ദീനാവനപരായണ,
ജയിക്കുക ചിദാനന്ദ,
ദയാസിന്ധോ, ജയിക്കുക.

ആഴമേറും നിൻമഹസ്സാ-
മാഴിയിൽ ഞങ്ങളാകവേ
ആഴണം വാഴണം നിത്യം
വാഴണം വാഴണം സുഖം.

रक्षा करे जगदीश।
छोडो न हमको कभी
भय जलनिधि के तो नाविक तुम हो प्रभो।
चरण तुम्हारे बनें नौका हमारी विभो। ।।१।।

एक एक गिनते पर
कुछ भी न शेष रहे
अशेष! तुम में तभी
आत्मा विलीन रहे ।।२।।

भोजन वसन आदि
करते प्रदान सदा
बनते रक्षक तुम
हम भी बनते धन्य ।।३।।

समुद्र, तरगें हवा जलधि की रहराई
अभिन्न न कोई वस्तु ओतप्रोत परस्पर,
माया तुम्हारी तथा महिमा भी अपार सी
तुम भी मुझ में सदा लीन हो कामना यही ।।४।।

तुम ही बनते सृष्टि
सृष्टा भी बनते स्वयं
सृष्टि की समस्त वस्तु
तुम ही बनते प्रभो ।।५।।

माया तो तुम्हीं स्वयं मायिक बनते तुम
माया विनोद कर माया विलीन तुम
माया विनीन तुम माया को हटाके दूर
सायुज्य करते दान ।।६।।

सत्य तुम, ज्ञान तु
आनन्द स्वरूप तुम
वर्तमान, मत और
भावी भी तुम्हारे रूप
भानवी वाणी भी कभी
तुमसे न भिन्न है ।।७।।

बाहर भीतर सारे
जगमें तुम हो व्याप्त
गाते हैं महिमा हम
जय जय प्रभु तेरी ।।८।।

दिनों के रक्षक प्रभो
तुम्हारी विजय होवे
चिदानन्द दया सिन्धो
तुम्हारी विजय होवे ।।९।।

महिमा पुंज तो तेरा गहन सागर सम
उसमें लीन हो नित्य रहना चाहते हम
सुखद जीवन वने
करते कामना सदा।।१०।।

From the most high, O Divine.
protect us here,
do not leave us.
You are the navigator of this ocean of ephemeral becoming. and (to us) your name is a mighty steamship.

Counting one by one, when everything perceivable is done with, then the seeing is steadied; even so, let the inner self attain its rest in You.

Ever having given us food and clothes and providing for all such needs, making us rejoice in our contentment, you are our only Lord.

As ocean, wave, wind and depth let us
within see the scheme of us, maya,
your glory and you.

You are that act of creation, the creator and the myriad variety of what is created;
Oh God, are you not the very stuff of which everything is created?

Are you not maya, the wielder of maya
and also the rejoicer in maya?
Are you not the True One who,
having removed maya, grants the
Supreme Union?

You are Existence, Knowledge and the
endeared Value;
You Yourself are the present, the past
and the future;
When considered, You are none other
than the articulated word also.

That state which fills, inside as well as outside,
Brimfully with Your glory,
We adore That, Blessed God of Goodness,
Hail, victory to You!

Victory be to you, God of gods,
Ever intent on saving those in need.
Victory be to you, Blissful intelligence
through and through.
Hail, Oh! Ocean of Mercy!

In the deep ocean of Your glory,
Immersed let us all become,
There to dwell, dwell everlasting
In Felicity Supreme!

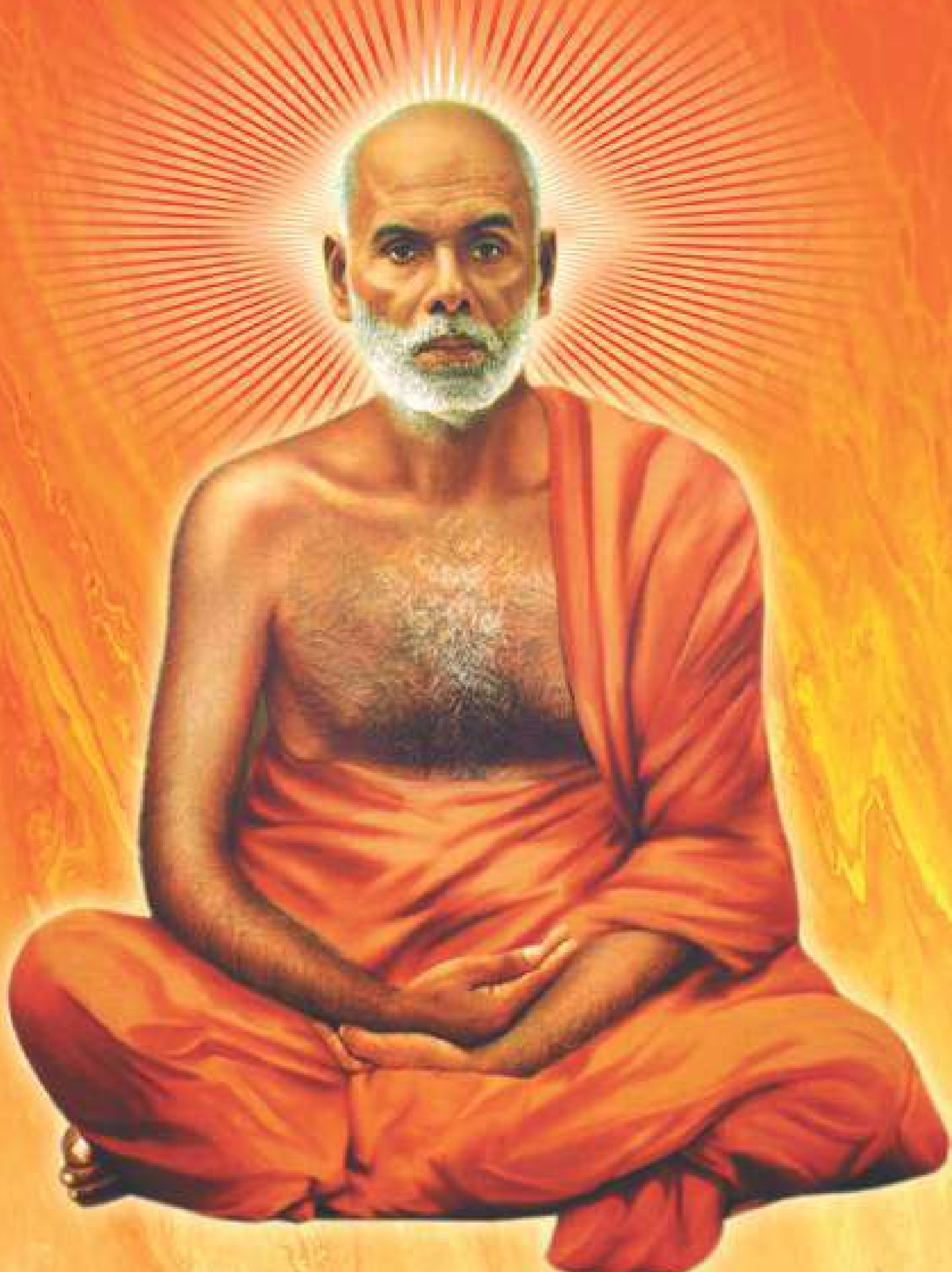

സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ
ഇരുട്ട് മാറിപ്പോകുന്നതുപോലെ
അറിവുദിക്കുമ്പോൾ
അജ്ഞതയും മാറിപ്പോകുന്നു!

Manager

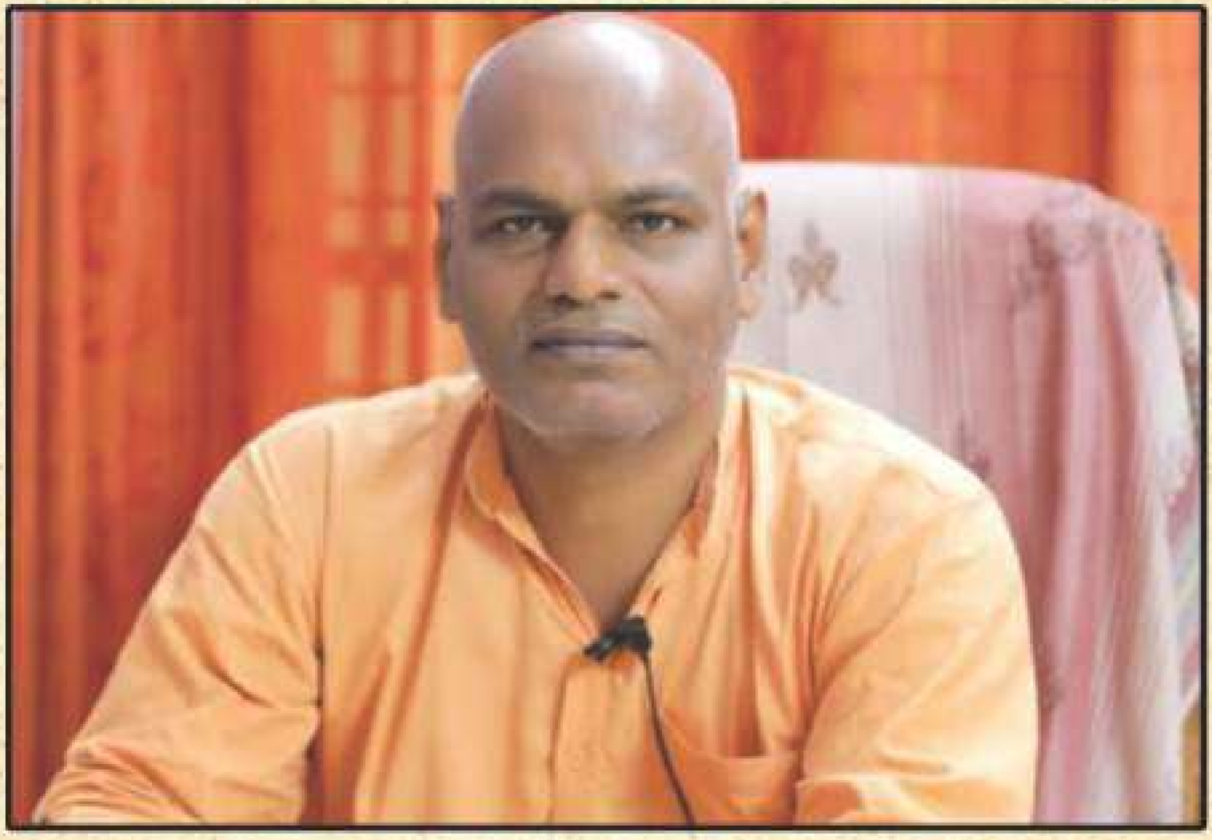

Sreemath Dharma Chaithanya Swami

Message from Principal

Mrs. Sumina Subin

There were challenges that happened beyond our control. But it was a pleasure watching the young generation challenging the adversity and embracing it as an opportunity.

Sometimes it was tough, sometimes stormy, many times we were tested, but the chit chats and enthusiasm of our little ones.. eventhough 'on screen' reinforced us that, no matter how bad the situation was.. something good may still happen.

Yes.... At times we broke, we fell and we failed... but it was the shine in your eyes and smile on your face that helped us all to rise, climb and heal...

Proud to be a part of my warriors.

Editorial

Dear Reader,

Graetings to you.....

"Creating social connections in an increasingly isolated world..." 'Virtually Together.'

Virtually together is an entirely online challenge for us, working together as a team, to come up with new ideas and creating a new world from our home. The effort of every educator to unlock the treasure box that is hidden to our children's mind.

Despite all the hardships brought by the pandemic, we received many diverse and thoughtful manuscript proposals. The best of them were picked and integrated for your perusal and appreciation.

Seeking the blessings of Almighty and Sree Narayanaguru, we dedicate this humble endeavour before you....

Editorial Board

Ms. Saritha V. S. (English Dept.)
Ms. Sangeetha K. R. (Malayalam Dept.)
Ms. Rejitha Leela (Malayalam Dept.)
Ms. Renuka Umesh (English Dept)
Ms. Soumya R. (Hindi Dept.)
Ms. Reshma Rajan (IT Dept.)

DESIGN AND PRINTING : AARGEE /9847224458

Contents

01 English Section 08-16

02 Malayalam Section 17-28

03 Hindi Section 29-36

04 Parents Corner 37-42

05 KG Section 43-45

Epidemic or Pandemic
Nothing Dares to Scare us anymore
Global Numbress hurries back, defeated
Lethargic Virus Retreats, loathing
Inspired our souls, ignited our spirits
Stumbling blocks are smashed and demolished
Human Might, yeah! still priumphs

By Sujatha P.
Dept. of English

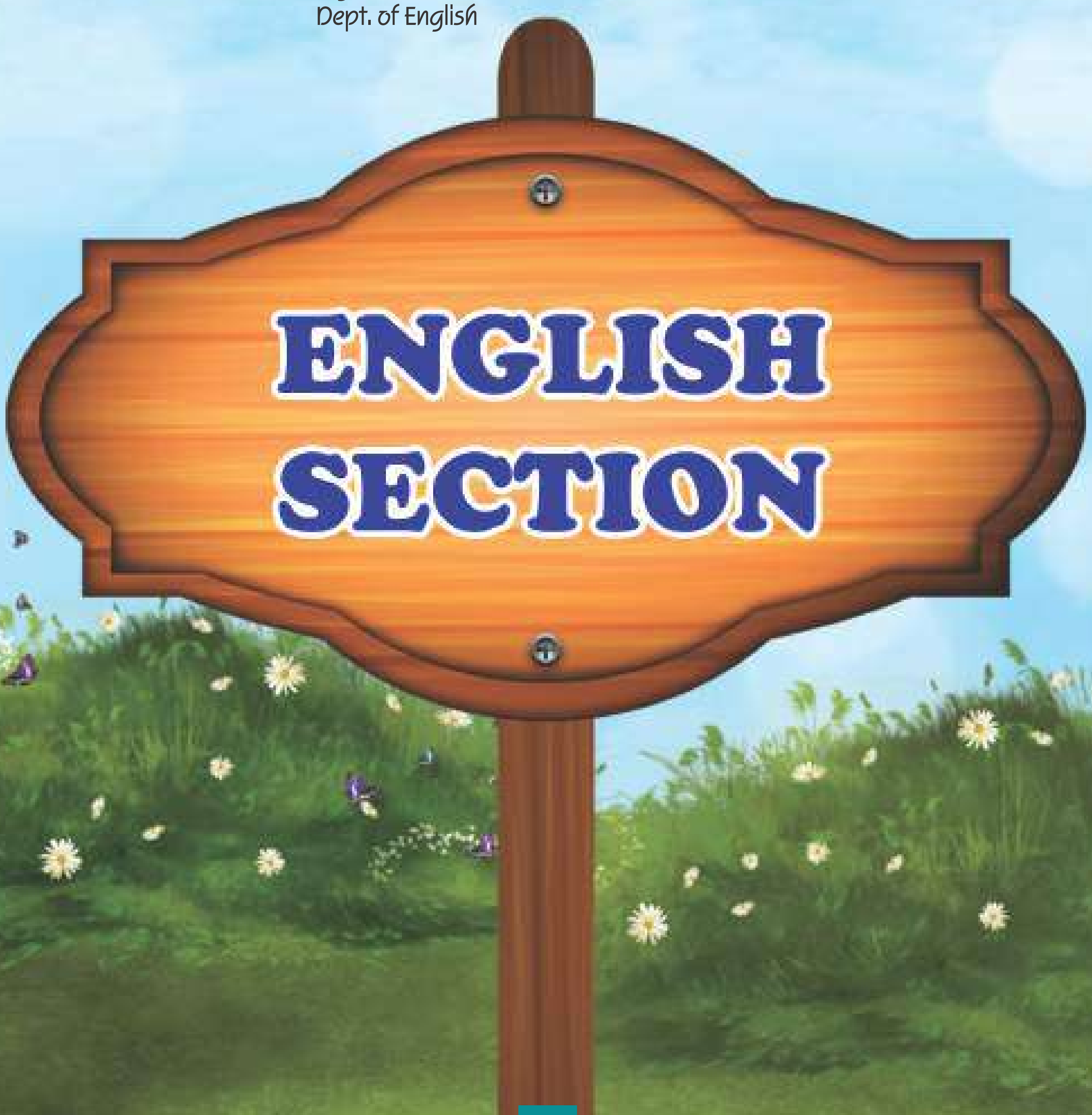

A Visit to Earth

Bhadra Sunil
VIII C

Luka and Chuka were aliens from another planet. They were traveling through space when they heard a loud sound. They quickly asked the computer system about it.

"Oh lord! Computer system, what is that loud sound?" Luka asked.

"Sir, it is because the meteoroid crashed with the spaceship, You need to evacuate immediately."

It said with a cool voice.

Luka and Chuka were not scared of it because they had experienced it before. They immediately packed their things.

"Sir, the spaceship will land on a planet called earth," the computer system spoke.

"Earth? Luka and Chuka were curious.

"Sir, Earth is place where humans and animals live. It is surrounded with living beings all around. It is covered with water and land. A place which is depicted as heaven." the computer system replied.

Luka and Chuka became more curious. They asked the computer another question. They had never heard about it before."

"Humans? What are they?" They asked.

"Humans are creatures who live on earth. They are very different beings compared to us," the computer system answered.

Luka and Chuka nodded their heads. Before, they could ask any other question the computer said.

"Sir, we have landed on earth."

The computer system immediately shut down after saying that. Luka and Chuka decided to get out of the spaceship. They wanted to know more about the humans. In order to do that, they had to create friendship with the humans. After they created a friendship with humans, they could definitely get the required materials to rebuild their spaceship. When they got out, they couldn't believe their eyes. They saw a plain field which left them in wonder. After a second they shifted their eyes to a huge spaceship like thing. It was a tree, they were wonderstruck with what they saw. After some time their eyes landed on a small hut covered with thick leaves, they immediately went beside it. They started knocking on the door wondering who would open it. After a minute or two, a tiny figure stood in front of them. She had white snow-like hair, brown coloured eyes, the creature they saw was a human, they just stood staring at her. Meanwhile, the human widened her eyes. She was looking at them with disbelief. After a

minute or two the silence finally broke when the human spoke.

“Who are you?” She said in a scared voice

“Miss, we are very sorry to disturb you but we need your help, we come from another planet. My name is Luka and this is my brother Chuka. They replied.

The human was very surprised to hear this! She had never met aliens before.

She let them in. The room was covered with candles and around, electricity was not there. Luka and Chuka had never seen candles before.

“What are those?” They asked, pointing at the candles.

“Oh, Those are candles.” The human said

“Okey. By the way, What is your name miss?” They asked.

“My name is Ella Stewart. Nice to meet you!” She said smiling.

“Nice to meet you Ella.” They said, looking at her face curiously.

“How do you do that? They asked, pointing at her face.

“What? She was confused. Then she understood what they meant.

“Do you mean this?” She asked smiling

“Yes! Yes! They said.

“Have you ever smiled before?” She asked curiously.

“No,” They both said, looking sad.

Ok, Ok I will teach you how to smile so don’t worry okay?” She said with a kind smile.

“Okay” They said, trying to smile like her but failed.

She let out a giggle seeing that. She had never ever imagined that she would have met alience in her life.

After an hour or two, Luka and Chuka still didn’t understand the concept of smiling. Even byju’s learning app couldn’t have made them understand “how to smile.” After many hours of miserably failing, they gave up. They were exhausted from trying to smile. Then their eyes landed on a round thing which was kept on a plate. Luka picked it up and was amazed at what he saw.

“Chuka, Look! Look! There are planets around this round thing.” Luka said looking seriously.

“Oh my god!” Chuka said looking shocked and the next moment he fell down from the chair like a coconut from a coconut tree.

Ella was worried and brought a glass of water and poured it on chuka’s head

The next moment Chuka shouted.

“Someone save me please, Spaceship crashed and I am about to die!”

“Don’t worry Ella, this is normal.” Luka said.

Ella couldn’t control her laughter anymore, she burst out laughing. Meanwhile, Luka looked confused.

Then Luka spoke up.

“What is this round thing?” Luka asked Ella.

“Oh, That is a biscuit.” Ella replied.

“Oh okay! Then what are these planets doing on top of them?” Luka said, looking serious.

“Planets!? They are not planets, Luka, They are nuts and fruits.” she replied.

Chuka, the younger brother, finally woke up from his dreamland. He tried to get up from the ground but couldn’t and slipped on the water which was spilled on the floor. After hearing a loud thump on the floor Ella and Luka finally noticed Chuka who was laying in the ground. Ella looked worried seeing Chuka like that, Luka noticed it and said.

“Don’t worry Ella, my younger brother is always like that. He even broke the computer system once. He will definitely get up after some time.” Luka said not looking worred at all.

That evening they spend treating Chuka’s wounds.

Time passed, it had been 6 months since they had come to earch. They were very thankful to Ella for helping them to find the required materials to build the spaceship. They wondered about Ella everyday. They were pleased that Ella had given biscuits to them before they were leaving earth. That was the time when they first learned how to smile.

“A smile is happiness you’ll find right under your nose.”

Relation between the story and the pandemic situation

The pandemic situation is growing vastly around this global world.
Some of the people just give up hope very quickly. The things I
what I have heard around my surroundings is what I have written.
People give up hope saying “Pandemic is increasing
day by day, I don’t think it will every end.” Just so you know,
Don’t let anyone control your life, Not even despair.
I have seen saw many people who smile in these difficult times,
In my opinion those people are the strongest people I have ever seen.

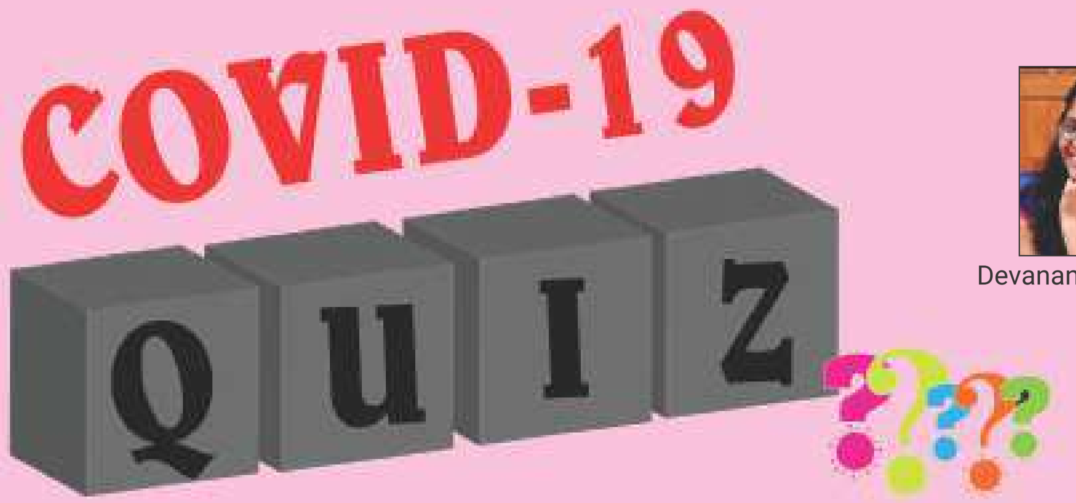

Devananda Santhosh
VI B

1. Which is India's 1st indigenous Covid-19 Vaccine?
   A. Covaxin
   B. Covishield
   C. Sputnik
   D. Pfizer
2. Which of the following is / are the symptoms of Black Fungus?
   1) Facial swelling
   2) Nasal Congestion
   3) Head Ache

   A. Only 1
   B. Both 2 and 3
   C. Only 2
   D. 1, 2, and 3
3. In India when did the 2nd phase of Covid-19 Vaccination start?
   A. December 2020
   B. January 2021
   C. February 2021
   D. March 2021
4. Thailand announced that it has proceeded to test its novel Corona Virus Vaccine on which animal / bird?
   A. Monkeys
   B. Lizards
   C. Hen
   D. Kites
5. In a study, which cells are found in Covid-19 patients 'body-well' for long term immunity?
   A. P-cell
   B. D-cell
   C. T-cell
   D. Endothelial cells
6. Name a clinical trial in which blood is tranfered recovered Covid-19 patients to a coronovirus patient who is in critical condition.
   A. Plasma Therapy
   B. Solidarity
   C. Remdesiver
   D. Hydroxychloroquine
7. Who on 11 February 2020 announced an official, name for the disease that is causing the 2019 novel coronavirus outbreak? What is the new name of this disease?
   A. Covid-19
   B. Covn-19
   C. ConV-20
   D. Convid-19
8. The 1st case of novel coronavirus was identified in ....
   A. Biying
   B. Shanghai
   C. Wuhan, Hubai
   D. Tiarjin
9. Mild Symptoms of novel coronavirus are
   A. Fever
   B. Cough
   C. Shortness of breath
   D. All the above
10. The 'CORONA' in 'CORONAVIRUS' means?
    A. Sun
    B. Bear
    C. Strong
    D. Crown

Answers
(1) Covaxin (2) 1, 2 and 3 (3) March 2021 (4) Monkeys (5) T-Cell (6) Plasma Theraphy (7) Covid-19
(8) Wuhan, Hubai (9) All the above (10) Crown

A DOG'S LIFE DURING THE PANDEMIC

Vihaan Soni
VIII C

"OH! After all these days, I am getting loved more than ever. You may wonder how but read on how this Pandemic was a life in the heavens for this dog (me).

My name is Cooper. Over the last few years, it had been the same routine. Waking up, going for a walk etc.....

But since the pandemic started, Rahul the man of the house, started being in the house full time made me fell a bit weird but very happy. He was working on his laptop, an advanced machine with moving pictures. No wonder it made me curious. His children, Jeet and Shruti were attending their online classes but during their free time, they used to play with me. Back in the days, in the morning after everyone left home, it made my life feel dull but I looked forward to the evening in which we had fun. But now as everyone is at home, no matter which room I go, there is always someone whom I can snuggle with. From what I have heard from the neighbouring dogs.

The whole country is shut down. But for me, the world has just opened up. The love and affection I received throughout the pandemic is a wonderful experience. We just have to love our owners and look at the brightest stars"

Cooper

Appreciate the positive side and you will thrive happily"

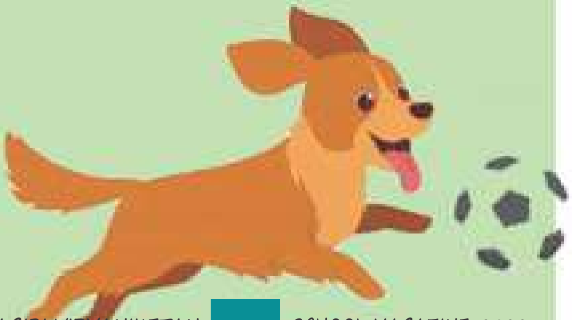

Covid-19
A realisation

Parvathy A. S.
VI D

"Lockdown" a new term in our life which could be common in future. I do understand that this is not a good time for the entire world but I am thankful to this lockdown time for giving me a time to spend with my parents. Lockdown can be both fun and boring at the same time. During the period, we had many problems and also something that was really required. We came together with our family, and it's common for all of us. But the things I want to mention, is that the lockdown brought me many new good habits, changed many of my favourits, hoped me to know and understand people better. But I missed school and my friends.

This Covid-19 pandemic has changed how we lived work and learn. So many changes had to be made inorder to keep us all safe. Working from home, and attending online classess have become the new normal. Together we will adapt and overcome.....

painting
Muhammed Farooq
VII B

painting
Tushar R. Nair
II D

Fight Corona

Corona has become a scare
but do not fear, instead 'Be safe'
Mask and social distancing
is the only cure!
staying inside without going out
attending online classes
Schools and theatres closed and after
more than two years, we reopened
to see what else can corona do to us.
Doctors - the front warriors
against corona
No one will giveup
have become our god.
No one will fear
'Together we will fight'.

Abhinav Shaji
V B

painting
Sruthy Sajeev
IV D

Be Carefull !!

We have all made sacrifices over the past few months to keep our families and community safe. This collective effort has made a huge Difference !!

While restrictions are being lifted in some places, Covid 19 isn't gone yet. We must continue protecting ourself and each other, by:-

Stay home.....
Keep a safe distance.....
Wash hands often.....
Cover your cough.....
Wear a mask.....

Ameya Rajesh
IV C

Travalogue

Today is one of my favourite day. I was very happy as I was going for my first train journey. I was visiting 'Mysore, the land of heritage culture and wild life. A city known for its palaces, gardens, museams and scenic beauty. By evening 5.30 pm I boarded the train, the only barrier which we faced was Covid issues. By next day noon we reached the state of Karnataka. I was wondering how it would be. When we reached Mysore station, our cousin came there and took us to a nearby resort. Actually we visited Mysore to attend a gujarathi marriage. Their rituals and customs were entirely different from ours. The food items they served were very sweet but tasty. During our free time we visited various tourist destinations such as mysore zoo, palace, temple etc. We have spent four days very happily there. Then on the 5th day we started our journey back to Kerala. All those memories always create great happines in my mind. I thank God for making my first journey so memorable...

Anjana Casano Girish
VII B

Mask

A Life Saving Task

When in public wear a mask
Just a teeny, weeny task
It help keep us safe and round
Health and care all around
On your mouth and on your nose
Good to cover both of those
Covid, Delta Omicron are now every where
So, don't left your mask down anywhere.

Sri. Surya Ruthvik Akella
VIII C

painting
Agasthya Rajeev
III A

Life Back then

Adithyan Suresh
IX A

Oh, how was life back then
Beautiful and wondrous
But now I see
Only gloomy faces.
The virus overpowered us,
Prevailed over us.
The brightest days turned,
Into the darkest nights.
But we still have hope,
Thogether we stand strong
Days will be bright again,
The smiles will be regained,
Together we will
Eradicate this virus....

All about COVID-19

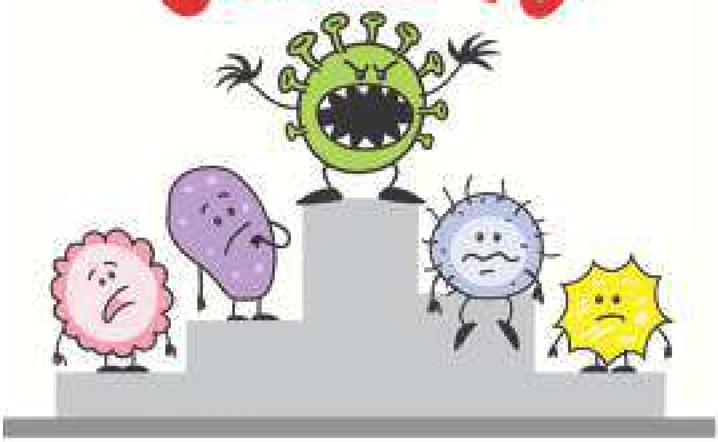

Shravan R.
VI D

Covid-19 is a virus that came from Wuhan in China, and it was reported first on 31st December 2019. But the people didnot take it seriously. Within a month the virus began to spread to the whole world. the virus was so dangerous that it started to kill lakhs of people each day. The only one solution government had was to lockdown the country. All the working places such a schools, offices, malls and even airports were closed.

Children began to use mobile phones for their studies. As a result some of them got addicted to phones and continuous use of mobiles affected their eyes. When T V news channels were changed, people used to get the reports of the death of many. Even the government couldn't do much.

When everything came under control, the government made a decision to open the public places like schools. When schools started working again the children were so happy to see each other. Now all are praying fot the complete distruction of this virus....

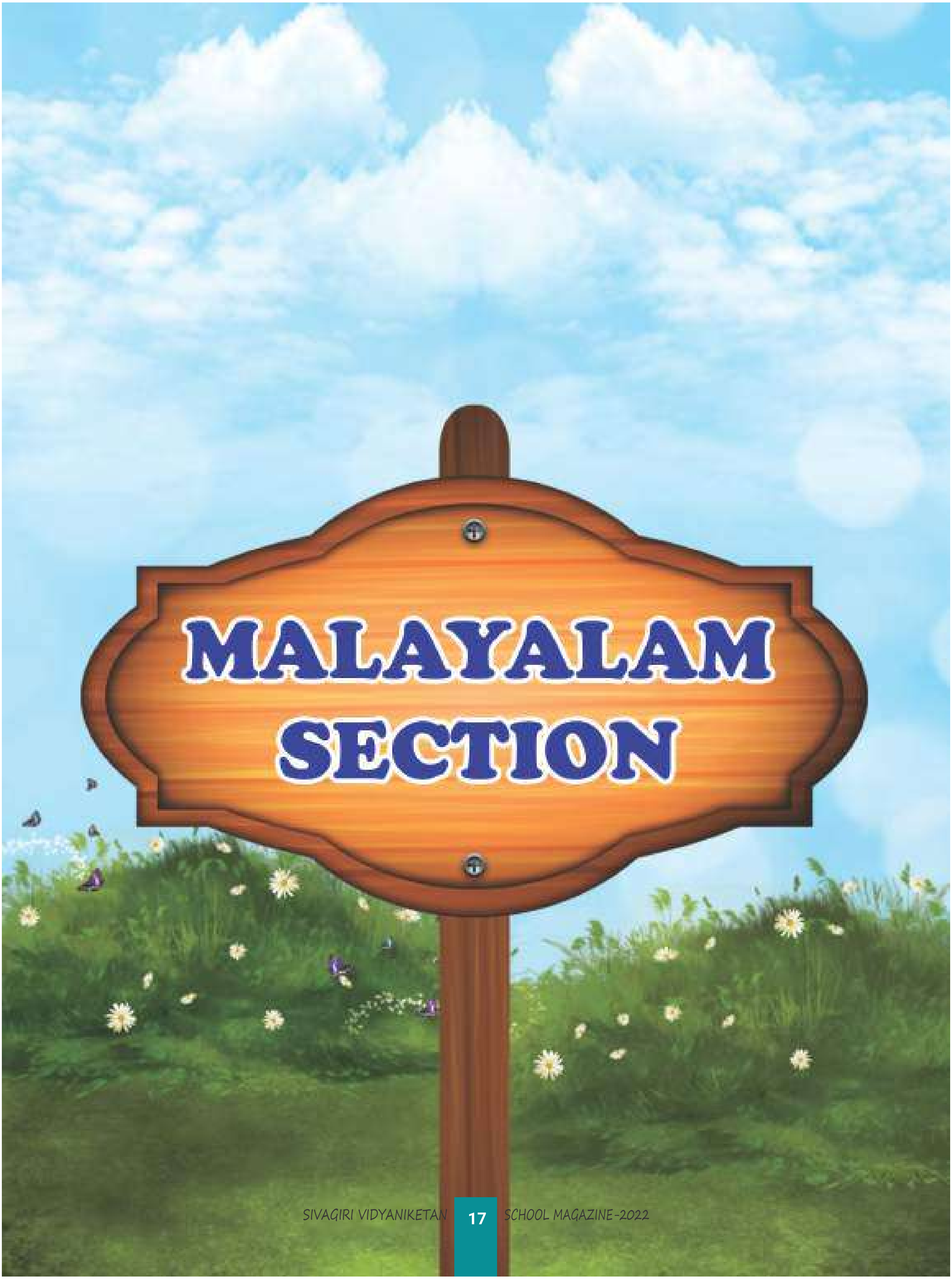
MALAYALAM
SECTION

കൊറോണയും ഞാനും

കൊറോണ എന്റെ സ്കൂൾ ജീവിതത്തെ വളരെയധികം മാറ്റിമറിച്ചു. എൽ. കെ.ജി. മുതൽ അഞ്ചാം ക്ലാസ് വരെ ഞാൻ സ്കൂളിൽ പോയി. സഹപാഠികളെയും അധ്യാപകനെയും കണ്ടു. പക്ഷേ ഈ അവസരത്തിൽ കോവിഡ് – 19 വന്നതുമുതൽ സ്കൂളിൽ പോകുവാനോ അധ്യാപകരെയും കൂട്ടുകാരെയും കാണുവാനോ കൂട്ടുകാരുടെ കൂടെ കളിക്കാനോ സാധിക്കാതെയായി. സ്കൂളിൽ നേരിട്ട് കാണാൻ പറ്റാതെ ഓൺലൈൻ വഴിയുള്ള പഠനം മാനസികമായി ഒരു അകൽച്ച തോന്നിക്കാൻ ഇടയാക്കി. എങ്ങനെയെങ്കിലും സ്കൂൾ തുറന്നാൽ മതി എന്ന് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

ഞങ്ങൾ മാത്രമല്ല ഞങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളും ഇത് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. കൊറോണ കുറഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ച പോലെ സ്കൂൾ തുറന്നു. പക്ഷേ സ്കൂളിൽ വരുമ്പോൾ മാസ്ക്കും സാനിറ്റൈസറും നിർബന്ധമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമായിരുന്നു. കുറച്ചുസമയം ആണെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ പഴയ സ്കൂൾ ജീവിതം തിരിച്ചുകിട്ടി. എന്നാൽ കൊറോണ ഒമിക്രോൺ എന്ന പേരിൽ വീണ്ടും തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ഈ നിമിഷവും ഞങ്ങളുടെ പഴയ സ്കൂൾ ജീവിതം തിരിച്ചു കിട്ടുന്നത് സ്വപ്നം കണ്ട് ഞാനിരിക്കുകയാണ്.

വിളിക്കാതെ എത്തിയ അതിഥി

ആൻ മേരി ടോമി
7 ബി.

കടൽ കടന്നു വന്നയാൾ
കൊറോണയെന്ന മഹാമാരി
ചുമലിലേറ്റി വന്നയാൾ
കപടവേഷധാരിയായ്
കടൽ കടന്നു വന്നയാൾ
രോഗവിവരം രഹസ്യമാക്കി
വൈറസും കൊണ്ട് നാടുചുറ്റി
വരുത്തി വെച്ച വിനയൊന്നാലേ
നാടും നഗരോം കോവിഡ് പിടിയിൽ

2019 കൊറോണ വൈറസ് രോഗം

മനുഷ്യൻ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ തുടങ്ങിയ സസ്തനികളിൽ രോഗകാരി ആവുന്ന ഒരുകൂട്ടം ആർ.എൻ.എ. വൈറസുകളാണ് കൊറോണ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഗോളാകൃതിയിലുള്ള കൊറോണ വൈറസിന് ആ പേര് വന്നത് അതിന്റെ സ്തരത്തിൽ നിന്നും സൂര്യരശ്മികൾ പോലെ തോന്നിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കൂർത്ത മുനകൾ കാരണമാണ്. സാധാരണ ജലദോഷം മുതൽ വിനാശകാരിയായ ന്യൂമോണിയയായും ശ്വസന തകരാറും വരെ കൊറോണ വൈറസ് മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. കൊറോണ വൈറസ് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാൻ കാരണം ഇസാർസ്കോവ്-2 വൈറസ് ആണ്. ചൈനയിലെ വുഹാനിലാണ് രോഗം ആദ്യമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. പിന്നീട് ഈ പകർച്ചവ്യാധി ലോകം മുഴുവനും പടർന്നു. രോഗം ബാധിച്ച വ്യക്തികൾ ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയ തുള്ളികൾ വഴിയാണ് ഇത് പ്രാഥമികമായി ആളുകൾക്കിടയിൽ പകരാൻ സാധ്യതയുള്ളത്. രോഗാണു സമ്പർക്കം ഉള്ള സമയം മുതൽ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്ന സമയം സാധാരണയായി 2 മുതൽ 14 ദിവസം വരെയാണ്. വ്യക്തിശുചിത്വം പാലിക്കുക, രോഗബാധിതരിൽ നിന്ന് അകലം പാലിക്കുക, ഹസ്തദാനം ഒഴിവാക്കുക, കൈകൾ ഇടയ്ക്കിടെ സോപ്പ് ഉപയോഗിച്ച് 20 സെക്കൻഡ് ഓളം നന്നായി കഴുകുക, ആൾകൂട്ടങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക എന്നിവ രോഗപകർച്ച തടയാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു. ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ മൂക്കും വായയും മൂടുന്നതിലൂടെ രോഗവ്യാപനം കുറേ ഏറെ തടയാം. ഇതെല്ലാം അറിയുന്ന നിങ്ങൾ ജാഗരൂകരായിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഗായത്രി കെ. ആർ.
10 ബി.

അടച്ചിടൽ കാലത്തെ ഒരു അധ്യായം

വിദ്യാലയമുറ്റത്ത് കൈ ചേർത്ത് പിടിച്ച് ചങ്ങാതിമാരോടൊത്ത് കളിച്ചും ചിരിച്ചും പങ്കിട്ട സുവർണകാലം. നമ്മളെ നാമാക്കി വാർത്തെടുത്ത വിദ്യാലയം. സ്നേഹിക്കാനും പങ്കുവയ്ക്കാനും കാവലാകാനും പഠിപ്പിച്ച വിദ്യാലയം. ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ഒരു പിടി ഓർമ്മയായി.

കൊറോണ എന്ന മഹാമാരി നമ്മുടെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നായ സ്കൂൾ ജീവിതത്തെ നമ്മിൽ നിന്നും അകറ്റി എല്ലാം ഇരുണ്ടതായി തോന്നി തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യാശയുടെ വിളക്കായി ഓൺലൈൻ പഠനത്തിന്റെ വാതിൽ നമുക്കായി തുറക്കപ്പെട്ടത്. ഒരു സ്ക്രീനിലൂടെ അദ്ധ്യാപകർ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യ പകർന്നു നൽകി. പുതിയൊരു സാങ്കേതിക വിദ്യയിലൂടെ ഉള്ള പഠനം നമുക്ക് ഒരു ദിനചര്യയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ബഞ്ചിൽ, തോളിൽ കയ്യിട്ടിരുന്ന് വിശേഷങ്ങൾ പറഞ്ഞും കളിച്ചും ചിരിച്ചും ഉച്ചഭക്ഷണം പങ്കുവെച്ചിരുന്ന കാലം ഇന്നു വീടുകളിലേക്ക് ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൊച്ചു കൊച്ചു കുസൃതികൾ ഒപ്പിച്ച് അധ്യാപകരിൽനിന്ന് ശകാരങ്ങൾ ലഭിച്ചതെല്ലാം ഇപ്പോൾ മധുരമായ ഓർമ്മകൾ ആയി കൊറോണ എന്ന മഹാമാരി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ പിടിച്ചു ഉലച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനോട് നമ്മൾ ശക്തമായി പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

പണ്ടൊക്കെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മാത്രം നമ്മൾ നമ്മുടെ കൈകൾ വൃത്തിയാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ മഹാമാരിയുടെ കാലത്ത് നമ്മുടെ പങ്കാളിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ് ഹാൻഡ് വാഷുകളും സാനിറ്റൈസറുകളും. വൃത്തിക്കൊപ്പം നല്ല ആരോഗ്യവാന്മാരായി ഇരിക്കാനും നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ആറടി അകലത്തിൽ മാസ്ക് ധരിച്ച് ജീവിതം മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നു. മാസ്കിൽ നിന്നൊക്കെ പുറത്തേക്ക് വരാൻ കഴിയും എന്നൊരു വിശ്വാസത്തോടെ, പ്രതീക്ഷയോടെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുമ്പോൾ ഒമിക്രോൺ വരവായി... ഇപ്പോൾ ഇതാ നിയോക്കോൺ വരുന്നു എന്നും കേൾക്കുന്നു....

എന്തൊക്കെയായാലും ഒരിക്കൽ ബീർബൽ അക്ബറിനോട് പറഞ്ഞതുപോലെ "ഈ സമയവും കടന്നു പോകും." നമുക്ക് പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരിക്കാം.

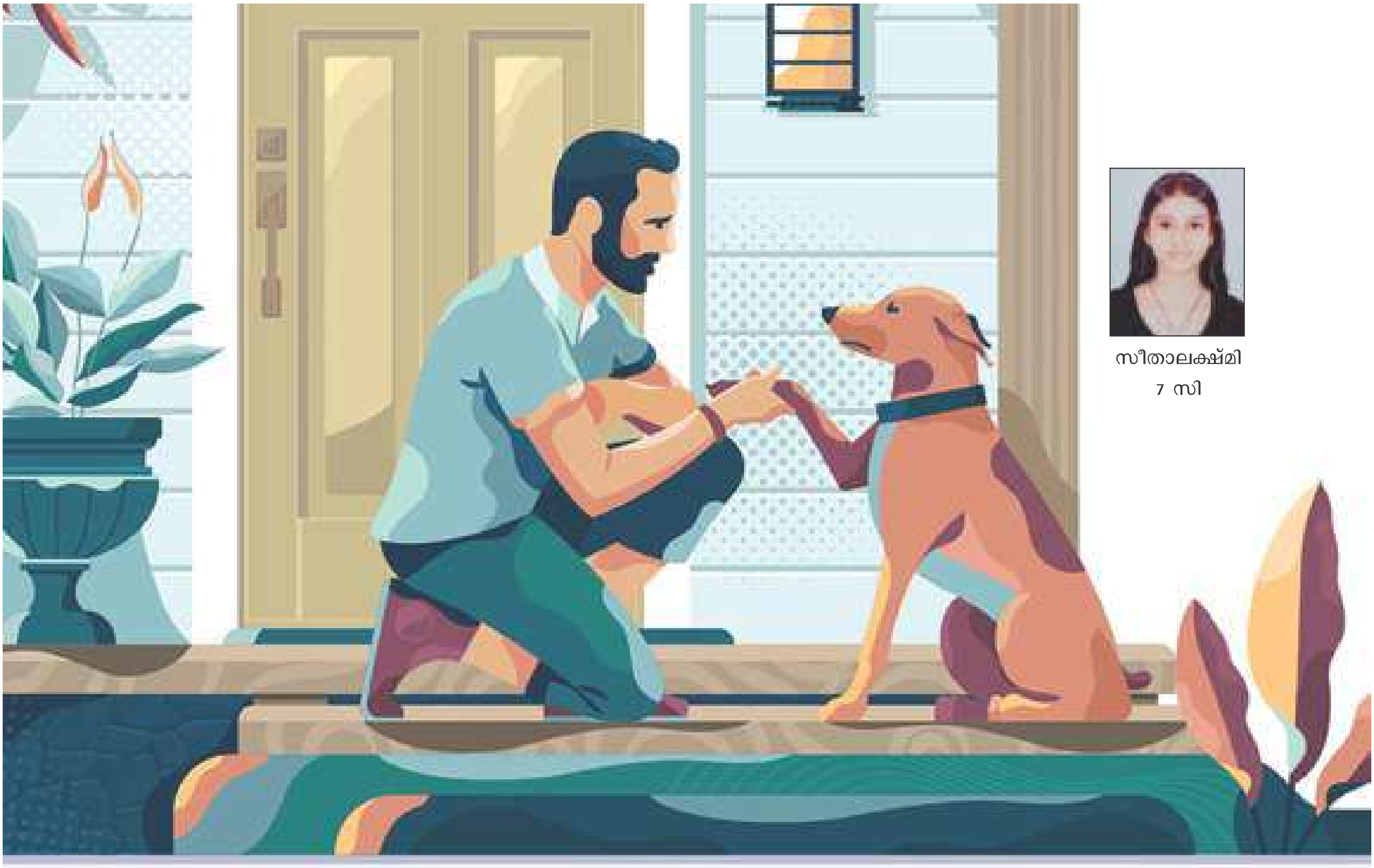

സീതാലക്ഷ്മി
7 സി

ഒരു സായാഹ്ന സവാരി

അക്കാലം വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന വേനൽക്കാലങ്ങളെക്കാൾ വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു 2020ലെ ഞങ്ങളുടെ അവധിക്കാലം. കൊറോണ വൈറസ് ലോകമാകെ പടർന്നുപിടിച്ചതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഞങ്ങൾ കുട്ടികളും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്കൂളിൽ പോകാൻ കഴിയാതിരുന്നതിന്റെയും കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം കളിക്കാൻ സാധിക്കാതിരുന്നതിന്റെയും വിഷമവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ മാനസിക സന്തോഷം വീണ്ടെടുക്കാനായാണ് അച്ഛനും അമ്മയും കുറച്ചു വിജനമായ വഴിയിൽക്കൂടി സായാഹ്ന സവാരിയ്ക്ക് ഇറങ്ങാം എന്ന ആശയം ആദ്യം മുന്നോട്ടുവച്ചത്. അത് വലിയ താല്പര്യത്തോടെ അല്ലെങ്കിലും ആ തീരുമാനത്തോട് ഞങ്ങളും യോജിച്ചു.

അങ്ങനെ വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം നടക്കാൻ ഇറങ്ങി. കുറച്ചു ദൂരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു. കുറച്ചു തെരുവുനായ്ക്കൾ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നത്. "അവിടെ നിൽക്കൂ" ഇന്ന് ഇനി തിരിച്ചു പോകാം അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു "ആ നായ്ക്കൾക്കും ആഹാരമൊന്നും ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നത്."

അടുത്ത ദിവസം നടക്കാനിറങ്ങുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുമൂന്ന് പാക്കറ്റ് ബ്രെഡ് കൂടി എടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ മറന്നില്ല. പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ തന്നെ അന്നും വിശന്നുവലഞ്ഞ തെരുവുനായ്ക്കൾ ബഹളം വയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കരുതിയിരുന്ന റൊട്ടിക്കഷണങ്ങൾ അച്ഛൻ അവയ്ക്ക് കൊടുത്തു. എല്ലാം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങളെ നോക്കി അവ നന്ദിയോടെ വാലാട്ടി. പിന്നെ എല്ലാ ദിവസവും ഇതൊരു പതിവായി. കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ വിരസതയും മാറി.

പിന്നീടുള്ള ഓരോ ദിവസവും വൈകുന്നേരം ആകുവാൻ വേണ്ടി കാത്തിരിപ്പായി.

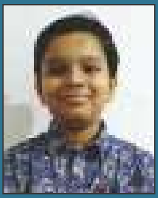

വിനായക് കെ.വി.
6 സി

കിച്ചുവിന്റെ കുസൃതി

ഒരിടത്ത് ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. കിച്ചു എന്നായിരുന്നു അവന്റെ പേര് (ഞാൻ അല്ല കേട്ടോ) മൊബൈൽ ഫോണിൽ കളിക്കുവാൻ ആയിരുന്നു അവന് ഏറെ ഇഷ്ടം. ഒരു ദിവസം അമ്മ അവനോടു പറഞ്ഞു. "നീ പുറത്തു പോയി കളിക്കൂ. ഓൺലൈൻ ക്ലാസ്സും നോട്ടെഴുത്തും കഴിഞ്ഞ് കിട്ടുന്ന ഒരു ഞായറാഴ്ച ദിവസമെങ്കിലും അതിന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് ഒന്ന് കണ്ണെടുക്ക്." കിച്ചു കുറച്ചുനേരം ഒന്ന് ആലോചിച്ചു. എന്നിട്ട് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മയോട് ആയി പറഞ്ഞു. "ഞാൻ പുറത്തു പോയി കളിക്കുമ്പോൾ അമ്മ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തരുത്" അമ്മ അത് സമ്മതിച്ചു. അമ്മ ഇനി വാക്ക് മാറ്റി പറയരുതട്ടോ. "ഇല്ല നീ പോയി കളിച്ചോളൂ.

കിച്ചു പുറത്തുപോയി കളിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞു അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാതായപ്പോൾ അമ്മ പുറത്തേക്കു നോക്കി. അമ്മ നോക്കുമ്പോൾ അവൻ മരത്തിനു ചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന് വീണ്ടും മൊബൈലിൽ കളിക്കുന്നു. ഇതുകണ്ട് ദേഷ്യം വന്ന അമ്മ അവന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് ചെന്നു. "മുറ്റത്ത് പോയി കളിക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ട് നീ വീണ്ടും ഫോണിൽ കളിക്കുകയാണോ?" ഇതുകേട്ട് കിച്ചു അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. "അമ്മ പറഞ്ഞത് പുറത്ത് കളിക്കാൻ അല്ലേ? അമ്മ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ പുറത്തല്ലേ കളിക്കുന്നേ."

"പുറത്ത് ഓടിക്കളിക്കാനാ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്." കിച്ചു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മയോട് ആയി പറഞ്ഞു. "ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു കാര്യമല്ല. അമ്മ പറഞ്ഞതാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്. ഇനി അമ്മ പറഞ്ഞതുപോലെ എന്നെ ശല്യം ചെയ്യാതിരിക്കൂ. ഇവനെക്കൊണ്ട് തോറ്റല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞ് തനിക്കുപറ്റിയ അബദ്ധം ഓർത്ത് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത തവണ കാണിച്ചുതരാമെന്ന മട്ടിൽ അമ്മ അകത്തേക്കു കയറിപ്പോയി.

കോവിഡ് കാലത്തെ ജീവിതം

കേളത്തിലെ കോവിഡ്–19 പകർച്ചവ്യാധിയുടെ ആദ്യ കേസ് ജനുവരി 30ന് തൃശൂരിൽ സ്ഥിതീകരിച്ചു. മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും കേരളീയരുടെ തിരിച്ചുവരവിനെ തുടർന്ന് മെയ് പകുതിയോടെ കൂടുതൽ കേസുകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ചൈന, ഇറ്റലി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള യാത്രക്കാരിൽ നിന്നും അവരുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടവരിലും കേസുകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

മാർച്ച് 22 ലോക ആരോഗ്യ സംഘടന കൊറോണ വൈറസിനെ മഹാമാരിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. നിയന്ത്രണ വിധേയമാക്കുക എളുപ്പമല്ലെന്നും ലോകാരോഗ്യ സംഘടന വ്യക്തമാക്കി.

മനുഷ്യ ജീവിതത്തിനു മേൽ ഇരുട്ടടി പോലെയാണ് കോവിഡ്–19 എന്ന മഹാമാരി ജനജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നത്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മൂന്നാം ദശകത്തിൽ തുടക്കം തലകീഴായ ഒന്നായിരുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ, ഓഫീസുകൾ അങ്ങനെ എല്ലാ മേഖലയും ഒന്നായി അധഃപതനത്തിന്റെ വക്കിലെത്തി.

കൊറോണയെ നേരിടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി നിരവധി വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളും ഇതിനോടകം അടച്ചുപൂട്ടി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വീടിന്റെ അകത്തളങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാലയങ്ങൾ ആയി മാറി. ഒരു കാലത്ത് കുട്ടികൾ കളിക്കോപ്പുകളായി മാത്രം കണ്ടിരുന്ന ഫോണുകൾ ഇന്ന് പഠനോപകരണം ആയി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തൊഴിൽ മേഖലകളിൽ ഗണ്യമായ മാറ്റം വരുത്തി ഈ ദിവസങ്ങളിൽ വീടുകൾ പുതിയ ഓഫീസ് മുറിയകൾ ആയി മാറി. ഈ സമയങ്ങളിൽ സഹപ്രവർത്തകരുമായുള്ള ഓഫീസുകളിലെ ഒത്തുചേരൻ വളരെ വിരളമായിരുന്നു.

കോവിഡ്–19 വ്യക്തിപരമായി എന്നെയും എന്റെ കുടുംബത്തെയും അയൽവാസികളെയും മാരകമായ രീതിയിൽ പിടികൂടിയിരുന്നു. ഇന്നു കാണുന്ന വ്യക്തികളെ നാളെ കാണാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ ഓരോരുത്തരായി മരണത്തിനു കീഴടങ്ങുന്ന വാർത്തകൾ എല്ലാം മനസ്സിനെ തളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാലും അഞ്ചും അംഗങ്ങളുള്ള കുടുംബത്തിൽ ആർക്കും ജോലിക്ക് പോകാൻ കഴിയുന്നില്ല. ജോലിസ്ഥലങ്ങൾ, കടകൾ, വിദ്യാലയങ്ങൾ എല്ലാം അടഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ജോലി ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ ശമ്പളം നേരെ പകുതിയാക്കി. അങ്ങനെ നിരവധിയാണ് 19 ജനങ്ങൾക്കായി സമ്മാനിച്ചത്. എല്ലാം നന്നായി വരും എന്ന ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ ഇന്ന് ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ജീവിതം തള്ളിനീക്കി മുന്നോട്ടുള്ള യാത്ര തുടർന്നു.

കോവിഡ്–19 എന്ന മഹാമാരിക്ക് മുൻപിൽ ലോകം മുഴുവൻ നടുങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ചക്കാണ് ഇന്ന് സാക്ഷികളായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രാജ്യങ്ങളെ കിടുകിടാ വിറപ്പിച്ച ശക്തികൾ എന്ന് അഹങ്കരിച്ചിരുന്ന പല രാജ്യങ്ങളും ഈ മഹാമാരിക്കു മുൻപിൽ പകച്ചു നിൽക്കുന്നു. ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ദിവസേന മരിച്ചുവീഴുന്നു. ചൈനയിലെ വുഹാൻ എന്ന പ്രദേശത്ത് തുടങ്ങി ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മഹാമാരി നമ്മുടെ പടിവാതിക്കൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ ശക്തിയായി കൊട്ടിയടച്ച് മതിയാവൂ. മുൻപ് നമ്മൾ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്ന മാസ്ക് ആണ് ഈ മഹാമാരിയുടെ കാലത്തെ നമ്മുടെ നായകൻ. പുറത്തിറങ്ങണമെങ്കിൽ പോലും ഇപ്പോൾ മാസ്ക് നിർബന്ധമാണ്. ആദ്യമൊക്കെ വിചിത്രമായി തോന്നിയെങ്കിലും ഇന്ന് എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. മറ്റൊരു രീതിയിൽ നമ്മളെല്ലാവരും ദിവസവും ആളുകളുമായി തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ ഇടപഴകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് രീതികളെല്ലാം മാറ്റം വന്നിരിക്കുകയാണ് ഈ മാറ്റങ്ങളെല്ലാം നല്ലൊരു നാളെയുടെ തുടക്കമാകട്ടെ എന്ന് പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി നമുക്ക് ജീവിക്കാം.

മുഖകവചം

മഴപെയ്യുമ്പോൾ ധരിക്കുന്ന
മഴക്കോട്ടുകൾ പോലെ കൊറോണ മാരിയിൽ
ജനങ്ങൾക്കുമുണ്ട് മാസ്ക്കുകൾ
ഭൂമിയെ കൈവിരലിൽ തട്ടിക്കളിക്കും
ഭീകരനിൽ നിന്നുള്ള കവചം
നമുക്ക് നേരെ നീളുന്ന ചൂണ്ടുവിരലുകളിൽ
നിന്നും കണ്ണേറുകളിൽ നിന്നുമുള്ള രക്ഷകനായും
പാതിമൂടി തുണിയ്ക്കു പിന്നിലെ ഹാസവും
പരിഹാസമുഖവും തിരിച്ചറിയാതെ പോകാനും
ചിലർക്ക് മുഖത്തെ അഭംഗി
അപ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നവനും മറ്റു ചിലർക്ക് ഭംഗി
പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത വില്ലനായും
എതിരാളികളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന
ദൈവദൂതനായും മുഖംമൂടി പല വേഷങ്ങൾ
കെട്ടിയാടുന്നു.

ജുവാന നോബി
2 ഡി.

ഹയ്യട ഹയ്യാ

ഹയ്യട ഹയ്യാ
കൊറോണ വന്നല്ലോ അയ്യോ
കടകളടച്ചല്ലോ അയ്യോ
കളിചിരി മാഞ്ഞല്ലോ അയ്യോ
സ്കൂളുകൾ അടച്ചല്ലോ അയ്യോ
മൊബൈൽ കിട്ടിയല്ലോ
ഹയ്യട ഹയ്യാ

ഭരത് അരുൺ
7 സി

വേർപാട്

വിടപറയുന്ന നിമിഷമെങ്കിലും കാണാൻ കഴിയാതെ
ചിതയ്ക്ക് അരികിൽ പോയി
നിൽക്കാൻ കഴിയാതെ
ഒരുപിടി മണ്ണ് വാരിയിടാൻ കഴിയാതെ
അവസാനമായി ഉറ്റവർക്ക് ഒരുവട്ടം പോലും
കാണാൻ കഴിയാതെ
മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ ആ മുഖം ഒന്ന്
ഓർക്കാൻ കഴിയാതെ
ഓർമ്മയിൽ തെളിയുന്ന മുഖവുമായി
മടങ്ങുന്ന ഓരോ മനസ്സും തേങ്ങുന്നതെന്തെന്നാൽ
എന്തിനു നീ എത്തീ മഹാമാരി ......

painting
Subhadra Krishnan G.
LKG D

കൊറോണപ്പാട്ട്

റൈയ്ഹാൻ അലി ടി. എസ്.
7 സി

കൊറോണ നാട് വാണീടും കാലം
മാനുഷനെങ്ങുമേ നല്ല നേരം
തിക്കും തിരക്കും ബഹളമില്ല
വാഹനാപകടം തീരെയില്ല
നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ആരുമില്ല
ജങ്ക് ഫുഡ് ഉണ്ണുന്ന ചങ്കുകൾക്ക്
കഞ്ഞി കുടിച്ചാലും സാരമില്ല
കല്ലെറിയാൻ റോഡിൽ ജാഥയില്ല
കല്യാണത്തിൽ പോലും ജാഡയില്ല
നേരമില്ലെന്ന പരാതിയിൽ
ആരുമില്ലെന്നുള്ള തോന്നലില്ല
എല്ലാരും വീട്ടിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നാൽ
കള്ളൻ കൊറോണ തളർന്നു വീഴും
എല്ലാരും ഒന്നായി ചേർന്നു നിന്നാൽ
നമ്മൾ തന്നെ ജയം വരിക്കും

കാണാത്ത കാഴ്ചകൾ

ഇതുവരെ കാണാത്ത കാഴ്ചകൾ
ഇതുവരെ കാണാത്ത രോഗങ്ങൾ
ആകെ മരവിച്ച ജീവിതമേ
ഇരുട്ടിൽ അകപ്പെട്ട ജീവിതങ്ങളെ
കരകേറ്റി രക്ഷിക്കണമേ
പടർന്നു പിടിക്കുന്ന അസുരരോഗമേ...
അകന്നു പോവേണം നീ.... എത്രയും വേഗം
പട്ടിണിയും ത്യാഗവും അനുഭവിച്ച ജനതയെ
ഈ രോഗത്തിന് തോൽപ്പിക്കാൻ
ആവില്ല ഒരിക്കലും
പണവും സമ്പത്തും ഒന്നും അല്ല
സ്നേഹവും ആരോഗ്യവുമാണ് ജീവിതം
ഈ കാഴ്ചകളും രോഗങ്ങളും
എല്ലാം മായട്ടെ വെളിച്ചം പകരട്ടെ......

സ്വാതന്ത്ര്യം

വിനായക്
2 ഡി

ഒരുനാൾ നമ്മൾ പക്ഷികളെ
കൂട്ടിലടച്ചു രസിച്ചു...
എന്നാലിന്നു കൊറോണയോ
മനുഷ്യനെ കൂട്ടിനകത്താക്കി....
എന്നാലിന്നു പക്ഷികളോ
സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ പറക്കുന്നു
എന്നാലിന്നു മനുഷ്യനോ
പേടിച്ചോടി ഒളിക്കുന്നു.
ഓർക്കുക നാം മനുഷ്യരെ
ഭൂമിയിലുള്ള ഒന്നിന്റെയും
ഉടമ നാമല്ലെന്ന്
എളിമയോടെ ജീവിക്കൂ....

പ്രതീക്ഷ

സിദ്ധാർത്ഥ്
4 ബി

സമസ്ത ജനവും ഭയത്തിലാണിന്ന്
ആ ഭയത്തിൻ പേരല്ലോ കൊറോണ
നഷ്ടപ്പെടുത്തിയല്ലോ ഞങ്ങൾ
തൻ വിദ്യാലയങ്കണം ഞങ്ങൾ
തൻ കളിയും ചിരിയും
എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിലെന്നും
നിറയുന്നു കൂട്ടുകാരൊത്തുള്ള
കളിയും ചിരിയും
പാറിപ്പറന്ന് നടന്നൊരാ കാലം
എന്നിനി തിരിച്ചു കിട്ടും
എന്റെ പ്രതീക്ഷയിൽ നിറയുന്നു
ഇരുളടഞ്ഞൊരീ കാലം പോയി
പ്രകാശമെങ്ങും പരക്കുമെന്ന്.
ഒത്തൊരുമിച്ച് നിന്നിടാം
ഒരുമയോടെ നേരിടാം
പങ്കുവയ്ക്കാം കരുതലും
സ്നേഹവും കൈകഴുകിയും
അകലം പാലിച്ചും
ജാഗ്രതയോടെ മുന്നേറാം

കൊറോണ പലതും പഠിപ്പിച്ചു....!

മുഹമ്മദ് അൽതാഫ് ഇ.എൻ.
7 ബി

തിരക്കിലും
തിരക്കിയവരെയും
തിരക്കെന്നുപറഞ്ഞ്
തിരക്കാതിരുന്നവരെയും
തിരക്കാതിരുന്നിട്ടും
തിരക്കിയവരെയും
തിരക്കിയിട്ടും
തിരക്കാതിരുന്നവരെയും
അങ്ങനെ പലതും

painting
Anjana
VII B

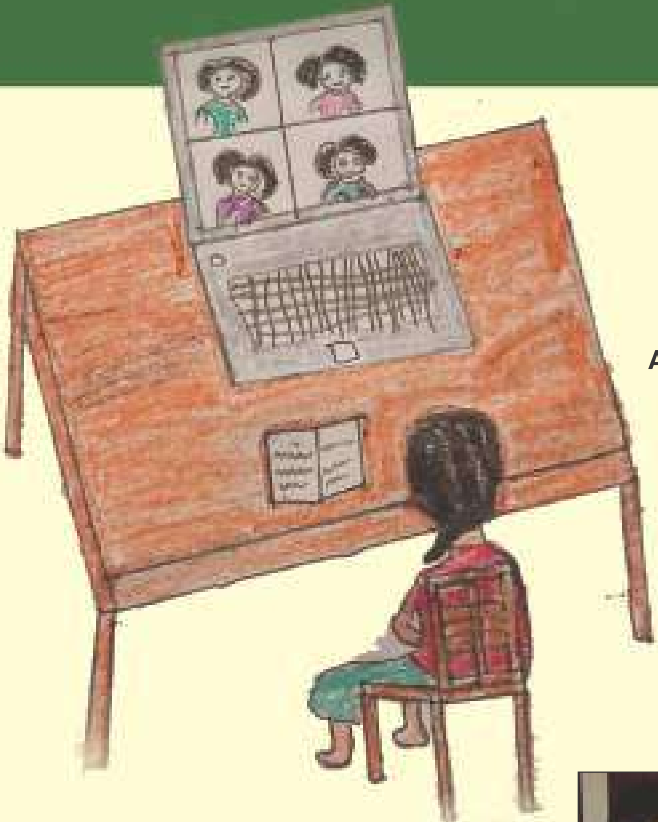

painting
Aaradhya Smithin
VII B

ഓൺലൈൻ ക്ലാസ്സ്

ശ്രീറാം സുരേഷ്
7 എ

ഓർമ്മയിലൊതുങ്ങിയെൻ വിദ്യാലയം
കൊറോണ മൂലം ഓർലൈൻ ക്ലാസ്സിലായി
ഓടിക്കളിക്കുന്ന സ്കൂൾ മുറ്റമെവിടെ
സൗഹൃദമൂറുന്ന കൂട്ടുകാരെവിടെ
സ്റ്റേജിലെ നൃത്ത നൃത്ത്യങ്ങളെവിടെ
ഓട്ടമത്സരങ്ങളെവിടെ
ഓണാഘോഷങ്ങളെവിടെ
തിന്മയെ അകറ്റി നന്മ നൽകി
വളർത്തുന്ന ഗുരുക്കന്മാരെവിടെ
എല്ലാമൊതുങ്ങിയൊരു ചില്ലുകൂട്ടിൽ
അതിൻപേരല്ലൊ! “ഓൺലൈൻ ക്ലാസ്സ്”
കൊറോണ മാറുന്നൊരു കാലം വരും
അന്നു ഞാനുമെത്തും

painting
Govind Krishna R.
II D

പരീക്ഷണക്കാലം

നാളേറെയായി, നാമങ്ങളേറെയായി
ചിന്തിക്കുമപ്പുറം വ്യാധികളേറെയായി.
നാനാർത്ഥങ്ങൾക്കവകാശിയാം–
കോവിഡെന്ന ആദൃശ്യനാം പോരാളി,
പലതും പഠിപ്പിച്ച കാലം,
ഇനിയും പഠിക്കേണ്ട കാലം
എല്ലാത്തിനുമധിപൻ ഞാനെന്ന–
ഭാവമിടഞ്ഞു വീഴുന്ന കെട്ടിപ്പടുക്കലുകൾ കണ്ടകാലം
സോപ്പും സാനിറ്റൈസറും മുഖകവചവും
സാമൂഹികാകലവുമെല്ലാം നിത്യജീവിത
ഭാഗമാകുന്ന കാലമിതു പരീക്ഷണകാലം!
തീരാ വ്യഥ തൻ കാലം!
പലരും വന്നുപോയി,
ചിലർ കൊണ്ടേ പോയിയെങ്കിലിപ്പോൾ
ചരിത്രത്താളുകളെ യോർമ്മിർമ്മിപ്പിക്കും ചിലർ
അരങ്ങു വാണീടുന്നു, വിട്ടുപോവാൻ കൂട്ടാക്കിടാതെ,
ഒന്നാമൻ, രണ്ടാമനിപ്പോഴിതാ–
യൊമിക്രോണെന്ന മൂന്നാമനു
മവരോധിതനായി കഴിഞ്ഞു
ഒന്നോർക്കുക, രാജ വാഴ്ചയല്ലിത്
പൈശാചികതയുടെ തേർവാഴ്ചക്കാലം!
ആവനാഴിയിലെ പ്രതിരോധ തന്ത്രങ്ങൾ
ഒന്നൊഴിയാതെ പുറത്തെടുത്താലും
ഒന്നേ ഓർക്കേണ്ടുക, ഒരേയൊരു മന്ത്രം!
ശുചിത്വം! ശുചിത്വമതൊന്നു മാത്രം!

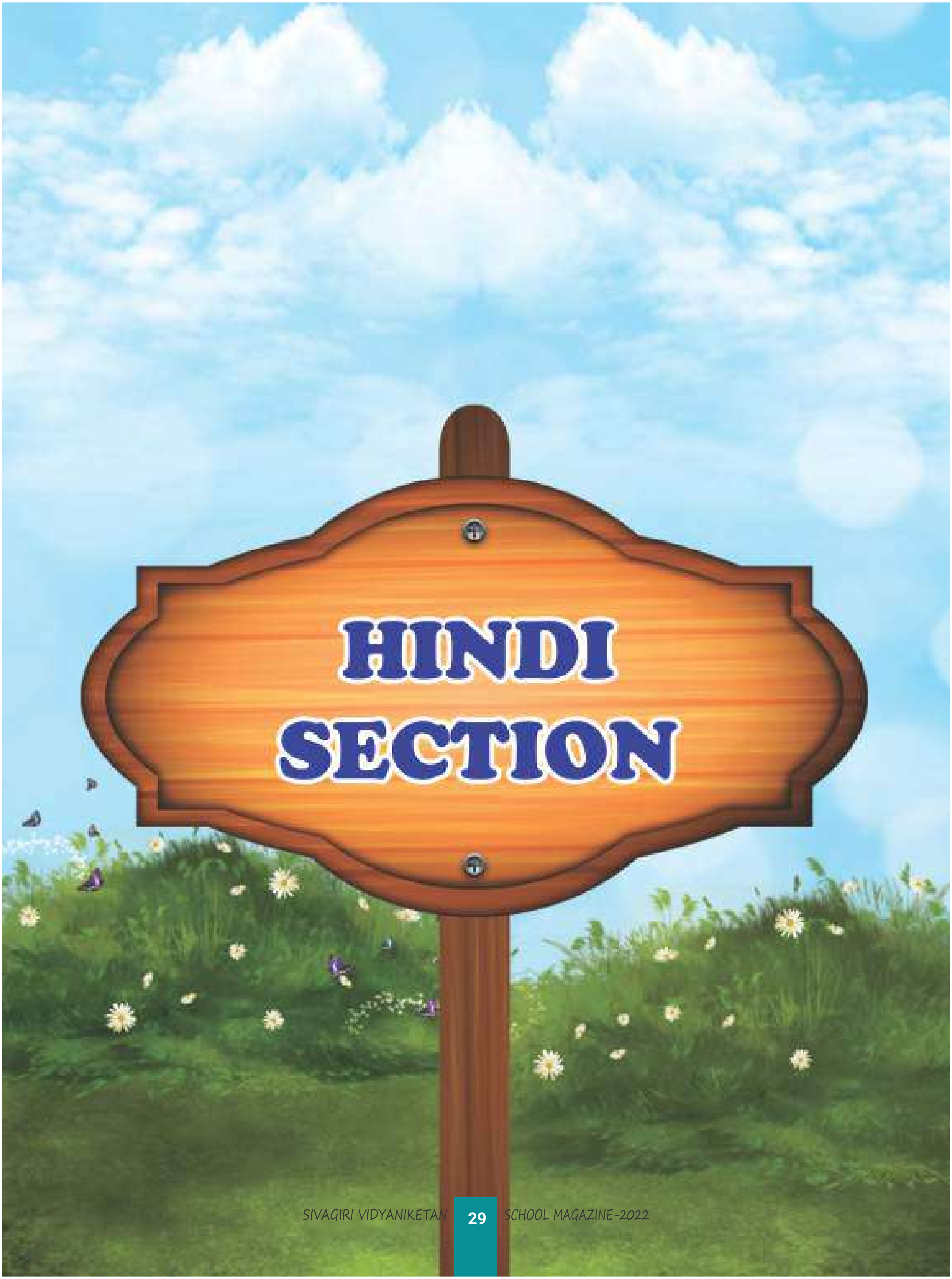
HINDI
SECTION

अठारह महीने के बाद.....
एक दिन.....

डेढ़ साल बाद स्कूल फिर से खुला। यहाँ दो दोस्तों के बीच स्कूल जाने के बाद अपने अनुभव के बारे में बात करते हुए बातचीत है।

हिबा : हाय अन्ना, आप कैसे हैं? मैं आज स्कूल गया। क्या आप गए थे? मैं आज बहुत खुश थी।

अन्ना : हैलो हिबा, मैं बहुत अच्छी कर रही हूँ। हाँ, मैं भी आज गया था। आज का आपका अनुभव कैसा रहा? मैं बहुत खुश थी।

हिबा : मैं स्कूल जाने के लिए बहुत उत्साहित था। स्कूल बंद होने के बाद मैंने अपने दोस्तों को नहीं देखा। जब मैं स्कूल पहुँचा तो मैं बहुत खुश थी।

अन्ना : हमारा तापमान जाँचने के लिए गेट के पास एक आदमी था। कोविड १९ की रोकथाम के लिए स्कूल की दीवार पर कई पोस्टर थे।

हिबा : हमारे स्कूल में सैनिटाइज़र भी था। हमें एक अतिरिक्त मास्क, सैनिटाइज़र और अपनी पानी की बोतल लानी थी। हमें अपना सामान बंटवारे करने की अनुमति नहीं थी। मैंने कक्षा में प्रवेश किया और अपने दोस्तों को देखा। उनमें से कुछ ही आए। हम सभी स्कूल आकर एक दूसरे को देखकर उत्साहित और खुश थे।

अन्ना : हमने बहुत बात की। हम अपनी सीट पर गए। कोविड 19 के फैलने के कारण हमें सामाजिक दूरी के साथ बैठने को कहा गया। शिक्षकों ने कक्षा ली और यह मज़ेदार था। हमने कक्षा का आनंद लिया। दिन इतनी जल्दी समाप्त हो गया। मैंने दोस्तों के साथ खेला और खूब आनंद किया।

हिबा : आज हमारे विद्यालय में केवल एक परीक्षण वर्ग था। कल से ही शुरू होगी नियमित क्लास।

अन्ना : क्लास खतम होने के बाद हम घर चले गए। यह एक अविस्मरणीय दिन था और मुझे यकीन हैं कि मैं इसे कभी नहीं भूल पाऊंगा।

हिबा : हाँ, मैं भी इस दिन कभी नहीं भूल पाऊंगा

अन्ना : मुझे नहीं पता था कि समय बीत चुका है... मुझे अपना गृहकार्य पूरा करना था।

हिबा : तो कल मिलेंगी। अलविदा....

Hiba Ashraf & Anna Eldhose
VIII A

मित्रता ... इस महामारी में।

हमारे जीवन का अंधकार मिटाकर सूर्य के प्रकाश
जैसे चमकानेवाला,
हमारे सुख-दुख को बाँटनेवाला, विपत्ती के समय में
भी हमारे साथ
रहनेवाला जो है, वह हे सच्चा मित्र। ऐसा एक मित्र
है तुम्हें?
मुझे है..... नंदना। मेरी अच्छी साथिन, प्रकाश
देनेवाली दोस्त / उसने मुझे
अच्छा मार्ग दिखलाया। पांच वर्ष से वह मेरे साथ
थी, पर हमारी गहरी
दोस्ती दो सार से हुई।
पिछले साल से कोरोणा महामारी आई। सब
ऑनलाइन में बदल गया।
लोकडाँन आया, पर हमारी मित्रता ना टूटी। हमने
रोज़ फोन किया, संदेश भेजा,
पढ़ाई के बारे में चर्चा की। दो महीने पहले हमें
मिलने का अवसर मिला।
हम दोनों के परिवार में भी हम सुपरिचित थी।
हमारी दोस्ती हम नहीं तोडेंगी।

Meenakshi P. Binoy
VIII C

माँ - मेरी शक्ति

Abshar M. S.
VI A

मेरी माँ दुनिया की सबसे
अच्छी है और बहुत प्यारी है।
वे रोज़ सुबह घर में
सबसे पहले उठ जाती है।
घर के सब लोगों का ध्यान
मेरी माँ ही रखती है।
वे दादा - दादी का
ध्यान भी रखती है।
मेरी माँ घर की लक्ष्मी है।
मेरी माँ सबसे अच्छी दोस्त है।
सब विपत्तियों पर
मेरी सहायक है माँ
मैं अपनी माँ से बहुत प्यार करता हूँ।

कोरोना को हराओ

हर घर में यही नारा है,
कोरोना को हराना है।
इसने कैसा चक्कर लगाया,
बड़े बड़ों को घर में बिठाया
अब इसको भी भगाना है।
फिर से घूमने जाना है।
थाली से सब्जी गायब,
मूँह से पान और मावा गायब,
महँगा ज़माना है,
फिर से पनीर पापड खाना है।
कोरोणा को हराना है।

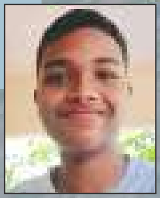

Abel Johnson
VIII A

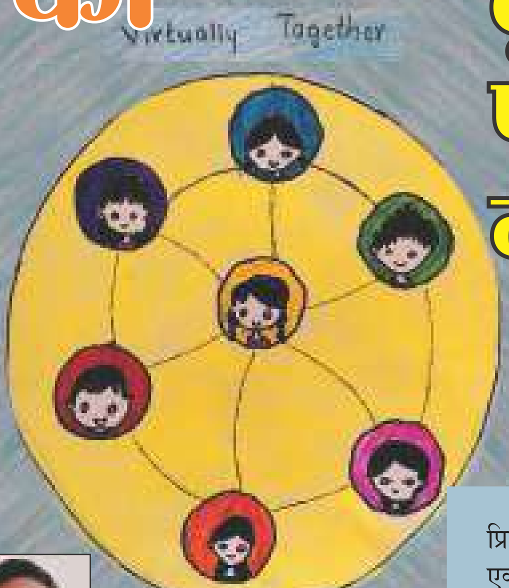

दूर.... पर मन से नज़दीक

Anoop Milan
VIII A

प्रियजनों से दूर होकर,
एक स्क्रीन के ज़रीए,
एक दूसरे को देखना,
यह कितना आजीब है ना।
बिता हुआ काल बीत गया,
और कल प्रतीक्षा का प्रतीकात्मक उदय है,
इसलिए वर्तमान को तोफ़ा मानना चाहिए।

मुहावरों के खेल

हिंदी मुहावरे एवं लोकोक्तियां

- सभी लोगों ने कोरोना से हिम्मत न हारकर उससे धैर्य से लड़ा।
- डॉक्टरों ने जाने पर खेलकर सभी रोगियों के जान बचाए।
- इस महामारी के समय सब लोगों ने मिलजुलकर कोरोना को हराया। सच हैं।
- एक और एक मिलक्कर ग्यारह होते हैं।
- स्वास्थ्य अधिकारियाँ और सरकारों को इस कोरोना की स्थिति में खून पसीना एक करके काम करना पड़ा
- जो लोग कोरोना से परेशान थे, उलके लिए हमको हाथ बैटाना चाहिए।
- डॉक्टररों और स्वास्थ्य अधिकारियाँ कंधे से कंधे मिलकर काम करने लगे।
- डॉक्टर भगवान के रूप में आकर गाढ़ी का साथी हो गया।
- हम सब कोरोना और ओमिक्रोन के छक्के छुड़ा देंगे।

Sri Surya Rithvik Akela
VIII C

हमारा बचपन
घर के अंदर

Meghana R. Nair
VI A

बहुत सहा है, नहीं सहेंगे
अब हम कोई बंधन।
खेल नहीं तो पढने में भी
कहाँ लगोंगे मन।
किताबें से दोस्ती टूट गई है,
पता भी नहीं कब होगी।
मेरे घर के पास जो बड़े बड़े घर है,
उन पर जो बड़े बड़े छत है,
उस पर सब खेल रहे है।
पर मैं सहेली से दूर हूँ,
वो भी अकेली होगी।
कश! कबूतर होती तो,
दूर आसमान में उड़कर
उसको मिल पाती।

कोरोना .....
कैसे बचूँ ?

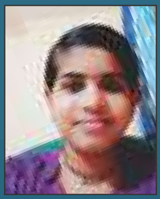

Anavadhya
V A

एक बीमारी के अलावा कोविड वास्तव में एक महामाही है। दूसरों को घतरे में डालने और मारने केलिए वो समर्थ है। वह न केवल एक आतंकवादी है, जिसने पूरी दुनिया को जीत लिया है। वो एक व्यक्ति से अनेक व्यक्तियों में फैला सकता हे। इस महामरी के बाद पूरी दुनिया बदल गए हैं। कक्षाएँ, नौकरियाँ और पूरा व्यवसाय ऑनलाईन हो गये है। यह तो गनीमत है कि हमारे परिवार में किसी को भी कोविड नहीं हुआ। पहली बार दूसरी बार और तीसरी बार पैदा हुई इस महामारी से हमें बज पाने की ज़रूरत है। हम अपनी सुरक्षा केलिए मास्क और सानिटाईसर की सहायता से इस त्रसदी से बच सकते है।

"घर में रहे सुरक्षित रहे"

Niketh
VII C

कौन जीतेगा? .....
मैं या मनुष्य

हाय। मैं हूँ कोरोना वायरस। मैंने इस दुनिया में एक ऐसी चीज़ के रूप में प्रवेश किया कि मेरे द्वारा संक्रमित होनेवाले व्यक्ति का जीवन खतरे में हो जाएगा। यह केवल शुरुआत है। मैं मनुष्यों के साथ निरंतर युद्ध करता रहता हूँ। मैं परहे इस दुनिया में चीन के वुहान नामक जगह पर जन्म लेता। उन्होंने मुझसे छुटकारा पाने केलिए बहुत सारे तरीके अपनाए। लेकिन सबकुछ बेकार हो गया। मैं बार बार उत्परिवर्तित होता हूँ। एक व्यक्ति से दुसरी व्यक्ति की ओर मैं संक्रमित होता रहता हूँ। अगर किसी परिवार के सदस्य या मित्र मुझसे संक्रमित है तो कुछ नहीं कर सकते। केवल मुझसे डरकर उस व्यक्ति से अलग रहने का कोशिश करते हैं और इसमें भी वे कभी सफल नहीं होते हैं। क्योंकि वे जो एक सरिका ढूँढते हैं, वह केवल मेरा प्रथम वैरिएंट होगा। फिर डेल्टा, ओमिक्रोन आदि के रूप में भी आया था। मैं ने बड़े देशों को भी संक्रमित किया जैसे अमेरिका, जापान, भारत, कोरिया, फ्रांस, रूस आदी। इस प्रकार दुनिया भर में व्याप्त हो गया। मानव अब भी मुझसे लड़ते रहते है। विश्व स्वास्थ्य संगठन (डब्ल्यू. एच. ओ) लोगों को सलाह देता रहता है कि वे कुछ प्रभावी वैक्सीन बनाने में सफल रहो रहे हैं। .....तो आपको क्या लगता है?

कोन जीतेगा? .... मैं या मनुष्य

एकता -
सबसे मजबूत हथियार

Nandana C. S.
VIII C

आजकल हम सब कोविड के वीच में रहते है। पर इसे न डरो, इसे हराना चाहिए। लोकडौन के समय लोग ऑनलाइन पढ़ाई और नौंकरी करते थे, इसका मतलब यह है कि लोग हारने केलिए तैयार नहीं हैं। सब लोग एक साथ रहे तो कोवीड को हराना आसान काम होगा। श्रम करने केलिए तैयार न हो तो, हार मानने पड़ेंगे।

इसलिए देश के स्वास्थ्य कर्मचारियाँ के साथ रहकर, डॉक्टरों से सहयोग करके कोविड की ओर टक्कर लेना है। इस रोग से पीड़ित लोगों को मत छोड़ दें। उन्हें हम कभी जानते नही, फिर भी उनकी खयाल करके, मदद करनी चाहिए।

अच्छे कर्म करने केलिऎ एकसाथ प्रयत्न करें तो ज़रूर पा सकते है।

इसलिए हम इस कोविड को ज़रूर हराएगा और बीना किसी डर से जिएँगे।

कोरोना महामारी से जीवन में आया बदलाव

महामारी असाधारण परिवर्तन के समय पर है। हमें तेजी से बदलना होगा और उभरती स्थिति के अनुकूल होना होगा। करोडों लोगों की नौकरी चली गई, कुछ घर पर से काम करना शुरू कर दिया और स्कूल वेर्चुअल लर्निग के साथ ऑनलाईन हो गया। इस से हम समझ सकते है कि हम इंसानों में अनिश्रतता की स्थिति में लचीला और रचनात्मक होने की क्षमता है। इस दौरान हमने कई श्रमिकों जैसे किसान, ट्रांसपोर्टर आदि का सम्मान किया। उन्होंने हमें कमी और कठिनाईयों से बचाया। हमने कोविड से एक महान सबक सीखा है कि वैज्ञानिक समुदाय एक साथ काम और सहायक कर रहा है, कुछ भी कर सकता है। वर्चुअल लर्निग ने अब पारंपरिक कक्षा की जगह ले ली है कैसे पेन और पेपर से आंनलाईन शिक्षा में स्विच किया गया है, कंप्यूटर जैसी उच्च लागत वाली तकनीक और दुरस्थ शिक्षा सत्रों में भाग लेने केलिए अवश्यक हाई स्पीड इंटरनेट कम आय वाले परिवार के छात्रों केलिए आसानी से उपलब्ध नहीं है। इसने इस नए संस्करण शिक्षा सीखने की प्रणाली में बहुत अधिक शीक्षिकअसमानता पैदा कर दी है ओर जरूरत मंद छात्रों को लेपटॉप और इंटननेट सेवाएँ प्रदान की है। जो बच्चे दैनिक भोजन केलिए स्कूल पर निर्भर है। स्कूल बंद होने से भूखें रहने खतरा भी गुजर जाएगा।

Arpitha
VII D

PARENTS CORNER

Light at the end of Pandemic Tunnel

Uma Soni
Chartered accountant

We, who are parents, teachers or students in today's era, have never faced an actual war; characterized by extreme violence, aggression, destruction and mortality. Atleast in wars, a friend or foe is known. But from the beginning of 2020 humanity as a whole has been fighting a was with almost an unknown enemy called covid-19, losing many beloved lives and grabbing some back to life and to us.

Yes, we learned a lot, Covid-19 indeed tought us new lessons like:

- Uncertainty of everything
- Health is the Real wealth
- Home is our safest bet

An ICU bed in hospitals bought with power and influence does not guarantee a comeback etc....

In Nepali, there is a saying: "Banne lai phool ko mala, sunne lai sun ko mala" meaning, A storyteller gets a flower garland but a story listener gets a gold garland. We are the story tellers / listeners throughtout these 2 years; Let us see our floral and gold garland.... meaning positive things happening during the pandemic period.

With humans under lockdown, Nature is on the mend. Global emissions are down by 17%. Wildlife reclaimed some of their lost spaces and freedom.

The pandemic made us realize our lethargic lifestyle and made us turn towards healthier options like balanced food habits, yoga and exercise etc...

Many of us became gardeners or farmers with how much ever land we have or even with a small balcony. Yes, we have one or two little gardeners in our homes too. A golden opportunity was gifted to us to connect with nature, soil, leaves and lives.

Many people, out of necessity or due to boredom became small scale entrepreneurs with a Hight level of enthusiasm.

Awareness and help through social media were puring in for those in need. For example; farmers sold their produce which otherwise could not be sold.

Many restoration projects to keep the environment 'clean' got initiated. For example, Kalyani River restoration project in Up and Teamseas etc....

Willingness to help others is seen throught-out the period. For example, teachers in Kochi started teaching some unprivileged kids staying under Vallarpadam bridge.

Abundant creativity and innogva-tions were seen during the pandemic period; be it designing the garden to mobile application development

So, on a positive note, let us hope this pandemic ends soon and humanity moves towards a bright future.

What were the effects of life in lockdown on children

Shilaja Aneesh
VI D

For better or worse covid 19 has changed us permanently. Lockdown have forced us to change. The changes in socializing, education, work, shopping and many more. These changes are temperory but what has transformed is good. Curfews helped most of the family appreciate the value of living in an intergenerational household and spending quality time together. Days in lockdown were an opportunity for parents to understand their children much more than before. Personally the silent understanding of my children was simply astonishing. We parents had an opportunity to know children themselves have reinvented ways to play, learning, exploring their immediate environment and making the most of what they had available. Their lives have completely changed, yet seem to grasp the importance of their contribution better than most adults. Many childrens learned about the importance of being creative with the scarce resourses and limited physical spaces at home. The children learned to appreciate the smallest aid of kindness and gratitude to other family members which helped to boost emotional wellbeing, but the crisis has taken its toll on humanity. This pandamic has provided an opportunity for generations to think differently about their own indivudual and how one can contribute in our own ways to find a solution to collective problem.

Though our children miss their friends, rows of desks, physical interactions, public exams and lectures. Learning has now shifted from public space ot personal space and interaction from physical to virtual. Though there is redesigning of the method of shooling, children have adapted the changes. Great researches were done by our school to give good education and to bring them up in the most efficient way by being virtually together.

Not to get worried about this pandamic even this shall pass.

ഓൺലൈൻ

ബിന്ദു
കിന്റർഗാർട്ടൻ ടീച്ചർ

നേരിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
നേരിട്ട് കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
എങ്കിലും നിങ്ങളെൻ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ
കളിചിരികളുമായി കൂടെയുണ്ട്.
ഈ ദുരിതകാലത്തിന്റെ സങ്കീർണതയിലും
കാണാനും കേൾക്കാനും അറിയാനും പറയാനും
അവനെന്നും നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ട്
അറിയുക വളരുക ഉയരത്തിലെത്തുക
ആശംസ നേരുന്നു ഓൺലൈനായി

(Note : കോവിഡ്-19 കാലയളവിൽ ഓൺലൈനിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസം വിജയകരമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയ എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും സമർപ്പിക്കുന്നു.)

നിശബ്ദത

നിഴലുകൾ നീങ്ങുന്നില്ല
നിശാശലഭങ്ങൾ പറക്കുന്നില്ല
ചീവീടുകളുടെ സ്വതസിദ്ധമാം
ചപലശബ്ദധ്വനികളുമില്ല
നിശാഗന്ധി വിരിയുമീ സുഗന്ധിയാം
രാവിൽ നൈമിഷികമാംസുഖത്തേയും തേടി
നിശബ്ദനായി നീ.....
നിശബ്ദ താഴ്വരയിൽ അലയുന്നു ഞാനും
മുൾമുനകളാൽ മുറിഞ്ഞൊരാ മുറിവുകളിൽ
മുത്തിയാശ്വസിപ്പിക്കാൻ
ഇല്ലൊരിളം ഇളംകാറ്റു പോലും
പാതയറിയാത്ത പാന്ഥൻ ഞാൻ
പതിതനായിന്നലയുന്നിതാ ഈ നിശബ്ദ
താഴ്വരയിലൂടെ ഏകനായ്.....

കുഞ്ഞുമോൻ

കൊറോണ ഭൂതം

ഓടിനടന്ന് കളിക്കവേ വന്നെത്തി
കൊറോണ എന്നൊരു ഭൂതമെന്നിൽ
കൊട്ടിയടച്ചു എൻ വീടിൻ വാതിൽ
പിന്നെ ഞാൻ ലോകമേ കണ്ടതില്ല
രുചിയുമറിഞ്ഞില്ല മണവുമറിഞ്ഞില്ല
കയ്പുതൻ രസമേ അറിഞ്ഞതൊള്ളൂ.
ഓടിക്കളിച്ചൊരെൻ കുഞ്ഞിപ്പൂമേനിയെ
തല്ലിയൊടിച്ചു കിടത്തി ഭൂതം
ചൂടുവെള്ളം കുടിച്ചാവിയും പിടിച്ച്
ഭൂതത്തെ ഓടിക്കാൻ വഴികൾ നോക്കി
ദിനങ്ങൾ പൊഴിയവേ ഭൂതമേന്നിൽ നിന്നും
ഓടിപ്പോയി വന്നെത്തി പൊൻസുദിനം
കൊട്ടിയടച്ച എൻ വീടിൻ വാതിൽ
മലർക്കെ തുറന്നു എന്റെ മുന്നിൽ
ഓടിക്കളിച്ചു ഞാൻ കൂട്ടുകാരുമൊത്ത്
സന്തോഷമെന്നിൽ കളിയാടി നിന്നു.
ഓടിയൊളിച്ചു കൊറോണതൻ ഭൂതവും
പാറിപ്പറന്നു ഞാൻ പക്ഷിയെപ്പോൽ.

രജിത സുരേഷ്
രക്ഷകർത്താവ്
ശ്രീറാം സുരേഷ്
7 എ

കോവിഡും
കുട്ടികളുടെ
മാനസികാരോഗ്യവും

സനീഷ് മേലേപ്പാട്ട്
രക്ഷകർത്താവ്
ശ്രീനിധി
2 ബി

ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ തിരക്കേറിയ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ സദാ മാനസിക സമ്മർദങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. പക്ഷേ നാമറിയാതെ ഈ സമ്മർദങ്ങൾ നമ്മുടെ ശാരീരിക മാനസിക ആരോഗ്യത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഏറ്റവും ദുർബലമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിൽ ബാഹ്യപിന്തുണ വളരെ നിർണായകമാണ്. ഈ സഹായം ഒരു സുഹൃത്ത്, ഒരു വഴികാട്ടി അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഡോക്ടറുടെ രൂപത്തിൽ ആകാം. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക പ്രായ വിഭാഗത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല. കുട്ടികൾ മുതൽ മുതിർന്ന പൗരന്മാർ വരെ എല്ലാവരും ഈ രോഗത്തിന് ഇരയാകുന്നു. കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ പിന്തുണയുടെ ആദ്യതലം അവരുടെ മാതാപിതാക്കളാണ്. എല്ലാ രക്ഷിതാക്കൾക്കും അവരുടെ കുട്ടികൾ അത്തരമൊരു ഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. അവർക്ക് ഒരു സൂചന ലഭിച്ചാലും, വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ അത് ഗൗരവമായി എടുക്കാറുള്ളൂ.

ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ ഏറ്റവും പുതിയ റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച്, ഏകദേശം 7 മുതൽ 8 ശതമാനം വരെ ഇന്ത്യക്കാർ വലുതോ ചെറുതോ ആയ മാനസിക വൈഷമ്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നു. ഇത് പരിഹരിക്കാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധന്റെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണ്. കൂടാതെ 4 നും 17 നും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ള 12 ശതമാനം കുട്ടികളും പല ഘടകങ്ങളാൽ മാനസിക വെല്ലുവിളി നേരിടുന്നുണ്ടെന്ന് ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഓഫ് മെഡിക്കൽ റിസർച്ചിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു.

തിരക്കേറിയ ജീവിതം മുതിർന്നവരുടെയും കുട്ടികളുടെയും മാനസികാരോഗ്യത്തെ ഒരുപോലെ നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പഠനത്തിലും വ്യക്തജീവിതത്തിലും നിരന്തരം പോരാടുകയും മത്സരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുട്ടികളുടെ ജീവിതം ഒരു വലിയ ചോദ്യചിഹ്നമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. കാര്യമായ മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കുട്ടികൾ സാമൂഹികവും ശാരീരികവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ മുതിർന്നവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരാണ്, അവർ വളരുന്നതിനനുസരിച്ച് ശാരീരികവും മാനസികവും വൈകാരികവുമായ നിരവധി മാറ്റങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ചുറ്റുപാടുമുള്ള ലോകത്തെ എങ്ങനെ നേരിടാനും പൊരുത്തപ്പെടാനും പഠിക്കുന്ന ഈ പ്രക്രിയയിൽ, കുട്ടികൾ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പക്വത പ്രാപിക്കുന്നു. ഓരോ കുട്ടിക്കും വ്യത്യസ്ത വളർച്ചാ യോഗ്യതയുണ്ട്, ഒരാൾക്ക് സാധാരണമായത് മറ്റൊരാൾക്ക് അസാധാരണമായിരിക്കാം. അതിനാൽ, മാനസിക പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതൊരു രോഗനിർണ്ണയത്തിലും കുട്ടിയുടെ പ്രായവും ലക്ഷണങ്ങളും പരിഗണിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

അതിനാൽ മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ എന്താണെന്നതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, കുട്ടിയുടെ മാനസികാരോഗ്യം ഉയർത്താൻ മാതാപിതാക്കൾക്ക് എന്ത് നടപടികളെടുക്കാം എന്നതിൽ നമുക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാം.

1. കളിക്കാനുള്ള സമയം കണ്ടെത്തൽ
2. ശരിയായ ഭക്ഷണക്രമം പാലിക്കൽ
3. അവധിക്കാലയാത്രകളുടെ ആസൂത്രണം
4. വീട്ടിനുള്ളിലെ പോസിറ്റീവ് അന്തരീക്ഷമൊരുക്കൽ
5. പ്രകൃതിക്കും ജീവജാലങ്ങൾക്കുമൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കൽ

കുട്ടികളുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ ബന്ധം അവരുടെ മാനസികാരോഗ്യത്തിൽ ഒരു വലിയ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. ആത്മവിശ്വാസം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിലൂടെ സംരക്ഷണത്തിന്റെയും സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെയും ബോധം സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ് കുട്ടികളുടെ വിശ്വാസം നേടിയെടുക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടിക്ക് വിശക്കുമ്പോഴോ, ദാഹിക്കുമ്പോഴോ എന്നപോലെ അവർക്ക് ഭയമോ ഉത്കണ്ഠയോ സങ്കടമോ വരുമ്പോഴും അവരെ പാലിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ ശാരീരികവും വൈകാരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുക എന്നതാണ് ഇതിനർത്ഥം. അതോടൊപ്പം നിങ്ങൾ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും അവരെ സുരക്ഷിതമായും ആരോഗ്യത്തോടെയും വളർത്താൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെന്നും അവരിൽ ആത്മവിശ്വാസം സൃഷ്ടിക്കുക.

ഓർക്കുക, സമ്മർദ്ദവും ഉത്കണ്ഠയും ഉളവാക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് അറിയാൻ കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളിലേക്ക് നോക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും മാനസികാരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക മാത്രമല്ല, വിശ്രമിക്കാനും സമ്മർദ്ദം കുറയ്ക്കാനും ആവശ്യമായ സമയവും സാഹചര്യവും നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് ഉറപ്പുവരുത്തുവരുത്തുകയാണ് പ്രധാനം.

നിങ്ങളെ കണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, സമ്മർദ്ദം നിറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നും നല്ല മാനസികാരോഗ്യം എങ്ങനെ കുട്ടികൾക്ക് മുന്നിൽ ഒരു മാതൃകയാകുന്നതിനാണ് രക്ഷിതാക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതും.

KG SECTION

Message from

KG HEADMISTRESS

LYLA NAVAKUMAR
KG HEADMISTRESS

Kindergarten is always filled with beautiful budding flowers and gardeners. But the Coronavirus disease, the pandemic is affected worldwide and our kindergarten also. It was very challenging for teachers to start the class virtually, two years back. But now we are virtually together and utilized the time constructively to make our children learn the basis of academics and cleanliness. We had all the fun in the online platform and made it new normal.

We are greatful to Sree Narayana Guru, our guiding spirit, for the smooth running of the virtual classes. Respected management supported un unconditionally and that strengthened us a log.

ഇടവമഴ ആർത്തു തിമിർക്കെ
കുടയെടുക്കാതെ, പുസ്തകസഞ്ചി തൂക്കാതെ
വിദ്യാലയ മുറ്റത്തൂടെ ക്ലാസ്മുറി കണ്ണോടിച്ചു...
അവരെല്ലാവരും ഉണ്ടോ എന്റെ പ്രിയകൂട്ടുകാർ
അവർക്കായി അവധിക്കാലത്ത് നിറച്ചുവച്ച
കഥാഭാണ്ഡം ഞാൻ തുറക്കട്ടെ.
ആരുടെ അരികിലിരിക്കും ഞാൻ? എന്റെ
ഹൃദയമൊരു പെരുമ്പറഘോഷം മുഴക്കുകയാണെൻ
മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞ ചിത്രങ്ങളിൽ വിരലോടിച്ച
എന്റെ പ്രിയ അദ്ധ്യാപികയുടെ കൈകളിലൊന്ന്
സ്പർശിക്കെ അറിയാതൊരു ദ്യുതി
എന്റെ സിരകളിലൂടോടിയോ?
കണ്ടു ഞാൻ എൻ പ്രിയ കൂട്ടുകാരെ
കേട്ടു ഞാനകന്നിരുന്നവരുടെ മേളക്കൂട്ടുകൾ
ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഒരുമിച്ചായിരുന്നു
സ്വന്തം ക്ലാസ് മുറികളിൽ
കളിച്ചും ചിരിച്ചും പാട്ടുപാടിയും കഥപറഞ്ഞും
എത്രദൂരവും ഞങ്ങളെ ചേർത്തു നിർത്തും
അകലെയാണെങ്കിലും ഞങ്ങൾ അരികിലായിരുന്നു.
ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളായിരുന്നു
പാഠശാലയിലെ കിന്നാരത്തുമ്പികൾ.
അന്നും ഇന്നും എന്നും.

ഗിൽഷ എൻ. ജി.
(മലയാളം)

SVN/D/2016/1